

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТЕХНОЛОГІЙ

ННІ/факультет	Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти
Кафедра	міжнародних відносин
Спеціальність	291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії
Форма навчання	денна

КВАЛІФІКАЦІЙНА МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

Горюшкіна Євгена Михайловича

(прізвище, ім'я, по батькові здобувача)

на тему

Розробка кампанії для підвищення рівня міжнародної підтримки українських реформ

(повна назва теми)

за матеріалами

(повна назва бази дослідження)

науковий керівник

к.і.н., доцент

(наук. ступінь, вчене звання)

(підпис)

І.МАКСИМОВА

(Ініціал, ПРІЗВИЩЕ)

Робота допущена до захисту в ЕК

Протокол засідання кафедри

від «10» січня 2025 р. № 6

В.о. завідувача

кафедри

(підпис)

к.е.н., доцент

Наук. ступінь, вчене звання

І. ЄГОРОВА

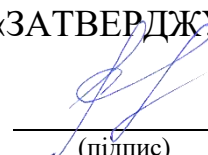
Ініціал, ПРІЗВИЩЕ

Кривий Ріг – 2025

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТЕХНОЛОГІЙ**

ННІ/факультет	Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти
Кафедра	міжнародних відносин
Спеціальність	291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії
Форма навчання	денна

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

В.о. завідувача кафедри	 (підпис)	І. ЄГОРОВА (Ініціал, ПРІЗВИЩЕ)
----------------------------	--	-----------------------------------

«20» січня 2025 року

**ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ МАГІСТЕРСЬКУ РОБОТУ
Горюшкіна Євгена Михайловича**

1. Тема роботи **Розробка кампанії для підвищення рівня міжнародної підтримки реформ**

Керівник роботи Шелудякова Наталія Андріївна, к.і.н., доцент
затверджено наказом закладу вищої освіти від «25» жовтня 2024 р. № 732-ст

2. Строк подання здобувачем роботи до «20» січня 2025 р.

3. Зміст кваліфікаційної магістерської роботи, об'єкт, предмет та мета дослідження:

Розділ 1. Роль теорії міжнародних відносин у формуванні міжнародної підтримки реформ в Україні

Розділ 2. Аналітичний погляд на поточну ситуацію міжнародної підтримки реформ в Україні

Розділ 3. Створення та впровадження інформаційної кампанії з підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні

Об'єкт дослідження: процес формування міжнародної підтримки реформ в Україні

Предмет дослідження: стратегії, механізми та інструменти інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні.

Мета кваліфікаційної магістерської роботи: розробка стратегії інформаційної кампанії для підвищення рівня міжнародної підтримки реформ в Україні, через аналіз методів, сучасного іміджу країни та практичних інструментів комунікації.

5. Дата видачі завдання «25» жовтня 2024 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної магістерської роботи	Строк виконання етапів роботи	Відмітка керівника про виконання етапів (дата)
1	Підготовка розділу 1	15.11.2024 р.	15.11.2024 р.
2	Підготовка розділу 2	10.12.2024 р.	10.12.2024 р.
3	Підготовка розділу 3	03.01.2025 р.	03.01.2025 р.
4	Перевірка кваліфікаційної бакалаврської роботи на наявність ознак академічного плагіату за допомогою програми StrikePlagiarism	до 07.01.2025 р.	07.01.2025 р.
5	Отримання відгуку від наукового керівника	до 20.01.2025 р.	20.01.2025 р.
6	Подання кваліфікаційної роботи на перегляд завідувачу кафедри	до 20.01.2025 р.	20.01.2025 р.
7	Реєстрація завершеної кваліфікаційної роботи	20.01.2025 р.	Реєстраційний № __ «20» січня 2025 р.
8	Попередній захист кваліфікаційної роботи на кафедрі	20.01.2025 р.	20.01.2025 р.
9	Підготовка до захисту в ЕК	до 22.01.2025 р.	до 22.01.2025 р.

Завдання підготував науковий керівник

(підпис)

Н. ШЕЛУДЯКОВА

(Ініціал, ПРІЗВИЩЕ)

Завдання одержав

(підпис)

В. МИХАЙЛЕНКО

(Ініціал, ПРІЗВИЩЕ)

АНОТАЦІЯ

Магістерська робота на тему «Розробка кампанії для підвищення рівня міжнародної підтримки українських реформ» присвячена дослідженню стратегій і методів формування позитивного міжнародного іміджу України. У роботі розглядається роль теоретичних підходів міжнародних відносин у формуванні підтримки реформ, аналізуються ключові аспекти міжнародних комунікаційних кампаній, а також здійснюється оцінка ефективності попередніх інформаційних ініціатив. Окрема увага приділена аналізу сучасного стану міжнародного іміджу України, визначенню ключових викликів і бар'єрів, які впливають на рівень міжнародної підтримки. Практична частина роботи спрямована на розробку стратегії інформаційної кампанії, що включає аналіз цільової аудиторії, визначення ключових міжнародних стейкхолдерів, розробку інструментів комунікації та заходів з управління ризиками. Наукова новизна роботи полягає у системному підході до аналізу міжнародного іміджу України та розробці рекомендацій, які можуть бути використані державними органами, громадськими організаціями та міжнародними партнерами для покращення комунікаційної політики та залучення підтримки.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. РОЛЬ ТЕОРІЇ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН У ФОРМУВАННІ МІЖНАРОДНОЇ ПІДТРИМКИ РЕФОРМ В УКРАЇНІ.....	9
1.1. Теоретичні підходи до аналізу міжнародної підтримки.....	9
1.2. Міжнародні комунікаційні кампанії: досвід та ключові особливості.....	20
1.3. Аналіз наукової літератури щодо українських реформ та їх міжнародного позиціонування.....	30
РОЗДІЛ 2. АНАЛІТИЧНИЙ ПОГЛЯД НА ПОТОЧНУ СИТУАЦІЮ МІЖНАРОДНОЇ ПІДТРИМКИ РЕФОРМ В УКРАЇНІ.....	38
2.1. Оцінка міжнародного іміджу України.....	38
2.2. Аналіз ефективності попередніх комунікаційних кампаній щодо українських реформ.....	48
2.3. Визначення ключових викликів і бар'єрів у підвищенні міжнародної підтримки.....	54
РОЗДІЛ 3. СТВОРЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ З ПІДВИЩЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ПІДТРИМКИ РЕФОРМ В УКРАЇНІ.....	64
3.1. Аналіз цільової аудиторії та ключових міжнародних стейкхолдерів.....	64
3.2. Розробка стратегії та плану реалізації кампанії.....	72
3.3. Оцінка ефективності та заходи для управління ризиками.....	81
ВИСНОВКИ.....	83
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	87
ДОДАТКИ.....	91

ВСТУП

Україна перебуває на історичному етапі трансформацій, які визначатимуть її майбутнє на десятиліття вперед. У складних умовах внутрішньополітичних реформ, зовнішніх викликів, зумовлених військовою агресією Росії, та глобальних економічних криз країна реалізує масштабні перетворення, спрямовані на посилення демократичних інститутів, економічну модернізацію та інтеграцію у світову спільноту. Однак успіх цих реформ значною мірою залежить від підтримки міжнародного співтовариства, яке забезпечує Україну не лише фінансовими та технічними ресурсами, але й політичною та дипломатичною допомогою.

Міжнародна підтримка є критично важливим елементом реформаторського процесу в Україні. Фінансова допомога від МВФ, Світового банку та Європейського Союзу, політична підтримка з боку США, Канади та інших держав, а також гуманітарна допомога численних міжнародних організацій дозволяють Україні не лише долати наслідки військової агресії, але й створювати умови для сталого розвитку. Водночас формування позитивного міжнародного іміджу країни, який зміцнює довіру до української держави та її реформ, є важливим стратегічним завданням.

Проте нинішня ситуація демонструє, що Україні ще необхідно долати значні виклики у цьому напрямку. Проблеми дезінформації, які систематично поширюються з боку Росії, створюють негативний фон, що впливає на сприйняття України міжнародною спільнотою. Попередні інформаційні кампанії, попри окремі успіхи, не завжди були достатньо ефективними через брак координації, недостатню адаптацію меседжів до потреб цільової аудиторії, обмежене використання сучасних інструментів комунікації та слабкий аналіз їхньої ефективності. У такій ситуації критично важливим є системний підхід до створення й реалізації нових інформаційних кампаній, які враховують сучасні виклики, використовують найкращі міжнародні практики та орієнтовані на досягнення конкретних цілей.

Актуальність теми дослідження зумовлена потребою у формуванні позитивного міжнародного іміджу України як сучасної демократичної держави, яка активно реалізує реформи та дотримується європейських цінностей. У контексті глобальної конкуренції за увагу міжнародної спільноти важливо не лише демонструвати досягнення України, але й створювати ефективні канали комунікації, які забезпечать стабільну підтримку реформ з боку ключових міжнародних партнерів.

Мета дослідження полягає у розробці стратегії інформаційної кампанії, спрямованої на підвищення рівня міжнародної підтримки українських реформ. Реалізація цієї мети передбачає виконання таких завдань:

1. провести теоретичний аналіз підходів до формування міжнародної підтримки та ролі інформаційних кампаній у цьому процесі;
2. дослідити досвід успішних міжнародних комунікаційних кампаній, їхні особливості та ключові фактори успіху;
3. здійснити аналітичну оцінку поточного міжнародного іміджу України та ефективності попередніх кампаній, спрямованих на підтримку реформ;
4. розробити стратегію інформаційної кампанії, яка враховуватиме сучасні виклики та забезпечуватиме максимальну ефективність.

Об'єктом дослідження є міжнародна підтримка реформ в Україні, а предметом – механізми створення та реалізації інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення рівня цієї підтримки.

Практична значущість дослідження полягає у можливості застосування його результатів для розробки конкретних інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення обізнаності про реформи в Україні, протидію дезінформації та створення умов для сталого міжнародного співробітництва. Висновки та рекомендації роботи можуть бути корисними для органів

державної влади, громадських організацій, міжнародних партнерів, а також експертів у галузі комунікацій.

Структура роботи включає три розділи. У першому розділі розглядаються теоретичні засади формування міжнародної підтримки реформ, аналізуються підходи до організації комунікаційних кампаній, а також здійснюється огляд наукової літератури щодо реформ в Україні. У другому розділі представлено аналітичний огляд поточного міжнародного іміджу України, досліджено ефективність попередніх кампаній та визначено основні виклики й бар'єри. У третьому розділі розроблено стратегію інформаційної кампанії, яка включає визначення цілей, сегментацію аудиторії, план реалізації, оцінку ефективності та заходи з управління ризиками.

Таким чином, дослідження є комплексним підходом до вирішення проблеми підвищення міжнародної підтримки українських реформ через ефективну організацію інформаційних кампаній. Воно сприяє розумінню сучасних комунікаційних інструментів та пропонує практичні рекомендації для їхнього використання. Результати роботи можуть стати основою для подальших досліджень у галузі публічної дипломатії, стратегічних комунікацій та міжнародних відносин.

РОЗДІЛ 1

РОЛЬ ТЕОРІЇ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН У ФОРМУВАННІ МІЖНАРОДНОЇ ПІДТРИМКИ РЕФОРМ В УКРАЇНІ

1.1. Теоретичні підходи до аналізу міжнародної підтримки

Міжнародна підтримка відіграє ключову роль у процесах реформування країн, що перебувають у стані політичної, економічної чи соціальної трансформації. Вона може включати фінансову допомогу, технічне сприяння, політичну підтримку, а також широку мережу дипломатичних контактів. Для України, яка проводить масштабні реформи у контексті військової агресії та економічних викликів, залучення міжнародної підтримки є не лише необхідністю, але й важливим стратегічним завданням.

Теоретичний аналіз міжнародної підтримки дозволяє зрозуміти її природу, механізми та основні фактори, які впливають на рішення міжнародних партнерів щодо надання допомоги. У межах теорії міжнародних відносин міжнародна підтримка розглядається крізь призму різних підходів, кожен із яких висвітлює окремі аспекти цього явища[11].

Реалізм та неореалізм підкреслюють стратегічний характер підтримки, зосереджуючись на інтересах донорів і балансі сил у міжнародній системі. Лібералізм і неоліберальний інституціоналізм акцентують увагу на співпраці, взаємозалежності та ролі міжнародних інституцій у підтримці реформ. Конструктивізм аналізує вплив норм, ідентичностей і дискурсів на формування міжнародної допомоги. Теорія залежності нагадує про ризики асиметрії та можливість закріплення нерівності, тоді як системний підхід враховує глобальні взаємозв'язки та вплив процесів глобалізації.

В умовах сучасної глобальної взаємозалежності міжнародна підтримка стає не лише інструментом досягнення національних цілей, але й частиною ширших глобальних зусиль із забезпечення стабільності, розвитку та миру. Для України важливим є не лише залучення ресурсів, але й створення

ефективних стратегій їх використання, адаптованих до внутрішніх потреб і міжнародних викликів.

Теорія реалізму є однією з найвпливовіших парадигм у міжнародних відносинах, що виникла ще в першій половині ХХ століття. Її центральне припущення полягає в тому, що міжнародна система є анархічною, тобто не існує центральної влади, яка могла б забезпечити порядок. У таких умовах держави виступають як основні гравці, які діють, виходячи з власних національних інтересів. Головна мета держави, за реалістами, полягає в забезпеченні виживання через досягнення безпеки, сили та впливу. Відповідно, міжнародна підтримка розглядається як один із інструментів для досягнення стратегічних цілей держави. Реалізм наголошує на тому, що надання підтримки залежить від раціональних розрахунків вигоди. Наприклад, держави можуть використовувати фінансову допомогу або військову підтримку для створення союзів із партнерами, які допомагають стримувати спільних супротивників. Підтримка може також бути спрямована на розширення сфери впливу держави-донору або на посилення її позицій у глобальній політиці.[9]

Неореалізм, або структурний реалізм, розвиває основні принципи класичного реалізму, акцентуючи увагу на впливі структури міжнародної системи. Згідно з неореалістами, ключовим фактором, який визначає поведінку держав, є розподіл сил у міжнародному середовищі. У багатополярній системі держави зазвичай шукають союзників через підтримку, щоб забезпечити баланс сил. У двополярній системі, як це було в період Холодної війни, міжнародна допомога часто використовувалася як інструмент боротьби за вплив між двома супердержавами — Сполученими Штатами та Радянським Союзом. Водночас у сучасній однополярній системі держава-гегемон, наприклад США, може використовувати підтримку для стабілізації системи та посилення свого глобального лідерства.

Ключова ідея неореалізму полягає в тому, що міжнародна підтримка залежить не лише від інтересів донорів, але й від системних умов, які

визначають взаємодію між державами. Для держави-реципієнта характер міжнародної підтримки може значною мірою залежати від її геополітичного розташування та важливості у глобальній грі сил. Наприклад, міжнародна допомога Україні з боку західних держав великою мірою є наслідком її стратегічної ролі у протистоянні з Росією, яка загрожує балансу сил у Європі.

Для України, яка перебуває у складному геополітичному контексті, теорії реалізму та неореалізму пропонують пояснення механізмів, через які формується міжнародна підтримка її реформ. Вони підкреслюють, що така підтримка є не лише актом солідарності, але й частиною глобальних стратегічних розрахунків. Наприклад, фінансова та військова допомога Україні з боку США, ЄС і НАТО може розглядатися як засіб протидії впливу Росії у Східній Європі. Водночас Україна повинна враховувати, що обсяг і характер такої підтримки залежить від загального розподілу сил і стратегічних інтересів донорів, а не лише від внутрішніх потреб країни[1].

Таким чином, реалізм і неореалізм дозволяють розглядати міжнародну підтримку як елемент зовнішньополітичних стратегій, що залежить як від національних інтересів держав-донорів, так і від структури міжнародної системи. Ці теорії пропонують критичний погляд на асиметрію у відносинах між донорами та реципієнтами, що є особливо актуальним для аналізу міжнародної допомоги Україні.

Теорія лібералізму є однією з основних парадигм у вивченні міжнародних відносин, яка протистоїть песимістичному погляду реалізму на міжнародну систему. Лібералізм стверджує, що, незважаючи на анархічний характер міжнародної системи, співпраця між державами є можливою та необхідною. Ця співпраця ґрунтується на спільних інтересах, міжнародних нормах та інститутах, які зменшують невизначеність і сприяють колективним діям.[15]

Лібералізм визнає центральну роль міжнародних організацій, багатосторонньої дипломатії та економічної взаємозалежності у забезпеченні міжнародного порядку. З точки зору цієї теорії, міжнародна підтримка реформ

є способом підвищення стабільності, добробуту та ефективності взаємодії між державами. Наприклад, економічна допомога, спрямована на розвиток ринкової економіки, або технічна допомога у впровадженні реформ сприяють створенню умов для довгострокової співпраці.

Неоліберальний інституціоналізм є модернізацією класичного лібералізму, який адаптує його ідеї до сучасних умов глобалізації. Цей підхід визнає існування анархії у міжнародній системі, але підкреслює, що вона може бути пом'якшена за рахунок функціонування міжнародних інститутів, які сприяють координації дій держав, зменшують транзакційні витрати та забезпечують виконання угод[16].

Неоліберальні інституціоналісти наголошують, що міжнародні організації, такі як ООН, Світовий банк, МВФ чи Європейський Союз, відіграють ключову роль у формуванні міжнародної підтримки. Вони створюють правила гри, які забезпечують прозорість і стабільність міжнародних відносин, а також сприяють довірі між державами.

Наприклад, допомога Україні з боку Європейського Союзу в реалізації реформ у сфері верховенства права, боротьби з корупцією та зміцнення державних інституцій є частиною неоліберального інституціонального підходу. Вона спрямована на створення ефективної держави, яка зможе інтегруватися у міжнародну економіку та політичні структури[2].

Лібералізм та неоліберальний інституціоналізм підкреслюють вигоди співпраці через взаємозалежність та інститути. Ці підходи вказують, що міжнародна підтримка реформ є взаємовигідною, оскільки реципієнти отримують необхідні ресурси та знання, а донори — стабільних партнерів та сприятливе середовище для взаємодії. Наприклад, зростання економічної інтеграції України зі структурами ЄС забезпечує європейським країнам доступ до нових ринків і знижує ризик політичної нестабільності у регіоні.

Попри свої переваги, ліберальний підхід стикається з низкою викликів. Наприклад, міжнародні інститути часто критикують за бюрократичність і недостатню ефективність. Крім того, існує ризик, що підтримка реформ буде

надаватися лише за умови дотримання державою-реципієнтом умов, які не завжди відповідають її реальним потребам. Для України це означає необхідність адаптації міжнародної допомоги до її внутрішніх контекстів, щоб уникнути нав'язування неефективних рішень.

Теорія конструктивізму є відносно новою парадигмою у вивченні міжнародних відносин, яка акцентує увагу на соціальних аспектах міжнародної системи. Відповідно до конструктивізму, реальність міжнародних відносин не є об'єктивно даною, а створюється через взаємодію держав, міжнародних організацій, недержавних акторів та навіть окремих індивідів. Ця взаємодія формується під впливом ідей, норм, ідентичностей та переконань, які визначають, як актори сприймають себе та інших у міжнародній системі[7].

Конструктивісти стверджують, що інтереси держав не є сталими та об'єктивно заданими. Натомість вони формуються через соціальну взаємодію. Наприклад, держава може сприймати іншу державу як союзника або загрозу залежно від історичного досвіду, культурних зв'язків та існуючих дискурсів.

Конструктивізм акцентує увагу на ролі норм і цінностей у міжнародній системі. Наприклад, ідея верховенства права або демократичних стандартів може стати основою для надання підтримки певній країні. Якщо держава демонструє свою прихильність до цих цінностей, вона має більші шанси на отримання міжнародної допомоги. Це особливо актуально для України, яка прагне позиціонувати себе як частину європейської спільноти, що поділяє демократичні цінності[7].

Однією з ключових ідей конструктивізму є те, що ідентичності акторів формують їхню поведінку на міжнародній арені. Наприклад, Україна, позиціонуючи себе як європейська держава, не лише сприяє отриманню міжнародної підтримки, але й закріплює власну ідентичність у відповідному дискурсі. Це дозволяє країні легітимізувати свої вимоги про підтримку реформ, демонструючи їх як частину загальноєвропейського проєкту.

Дискурси, або наративи, також відіграють важливу роль у формуванні міжнародної підтримки. Наприклад, якщо реформи в Україні представляються міжнародній спільноті як крок до стабільності у Східній Європі чи як частина боротьби з автократичними режимами, це збільшує їхню привабливість для донорів. Конструктивісти підкреслюють, що міжнародна підтримка залежить від того, як країна здатна артикулювати свої потреби через дискурси, які резонують із цінностями міжнародних акторів. Конструктивізм також звертає увагу на те, що міжнародні інститути та організації діють не лише як посередники чи гаранті співпраці, але й як носії норм.[7].

Для України конструктивізм пропонує цінний інструментарій для аналізу міжнародної підтримки. Ця теорія дозволяє зрозуміти, що ефективність залучення допомоги залежить не лише від об'єктивних умов (наприклад, рівня потреб чи ресурсів), але й від того, як Україна здатна побудувати наративи, які резонують із міжнародною спільнотою. Наприклад, акцент на європейській ідентичності, прагненні до демократичних реформ і захисту суверенітету створює сприятливі умови для отримання підтримки з боку Заходу. Однак конструктивізм також нагадує про важливість послідовності у формуванні національних дискурсів.

Конструктивізм пропонує інноваційний підхід до аналізу міжнародної підтримки, розглядаючи її як соціально сконструйоване явище, яке залежить від норм, ідентичностей і дискурсів. Для України ця теорія особливо актуальна, оскільки вона дозволяє не лише зрозуміти механізми залучення допомоги, але й визначити шляхи для її ефективного використання в умовах глобальних і регіональних викликів.

Теорія залежності виникла в середині ХХ століття як відповідь на обмеження класичних теорій розвитку. Її основна ідея полягає в тому, що світова економічна система побудована таким чином, що розвинуті країни (центр) зберігають свою перевагу за рахунок експлуатації менш розвинутих країн (периферія). Ця нерівність перешкоджає економічному та соціальному розвитку країн периферії, закріплюючи їх залежність від центру.

Згідно з цією теорією, міжнародна підтримка часто розглядається як механізм посилення залежності, а не реального сприяння розвитку. Наприклад, фінансова допомога або кредити від міжнародних організацій можуть супроводжуватися умовами, які зобов'язують країни-реципієнти впроваджувати політики, вигідні для донорів, але не завжди доцільні для внутрішнього розвитку.

Теорія залежності акцентує увагу на структурних бар'єрах, які ускладнюють шлях країн до економічної незалежності. Наприклад, країни периферії зазвичай залежать від експорту сировини, тоді як розвинуті країни займаються виробництвом товарів із високою доданою вартістю. Це закріплює нерівність і впливає на характер міжнародної підтримки, яка часто спрямована на збереження існуючого економічного порядку[18].

Для України ця теорія має двояке значення. З одного боку, міжнародна підтримка реформ може допомогти країні зміцнити свої економічні та політичні позиції. З іншого боку, залежність від зовнішньої допомоги, особливо з боку великих міжнародних фінансових інституцій, може створити ризики нав'язування політики, яка не відповідає національним інтересам. Наприклад, вимоги жорсткої економії або швидкої приватизації, висунуті донорами, можуть мати негативні соціальні наслідки.

Теорія залежності нагадує, що залучення міжнародної підтримки має бути збалансованим. Україні важливо розробляти власну стратегію розвитку, використовуючи міжнародну допомогу для зменшення структурної залежності, а не для її закріплення.

Системний підхід у міжнародних відносинах розглядає світ як єдину взаємопов'язану систему, де зміни в одній її частині впливають на інші. Цей підхід підкреслює важливість взаємодії між державами, міжнародними організаціями, транснаціональними корпораціями та іншими акторами. Системний підхід наголошує на тому, що жодна держава не діє ізольовано; її дії завжди відбуваються у контексті глобальної системи, яка включає як співпрацю, так і конфлікти. Міжнародна підтримка реформ, згідно з цим

підходом, є результатом взаємозалежності держав у системі. Наприклад, держави чи міжнародні організації можуть підтримувати реформи в одній країні, оскільки це позитивно впливає на стабільність регіону або вирішує спільні глобальні проблеми, такі як зміна клімату чи боротьба з тероризмом.

Глобалізація значно посилила взаємозалежність між державами, зменшивши відстані у торгівлі, комунікаціях та фінансових потоках. У цьому контексті міжнародна підтримка реформ стає частиною глобальних зусиль із забезпечення стабільності та розвитку. Наприклад, інтеграція України у глобальні ринки сприяє залученню міжнародної допомоги, оскільки успіх реформ у країні впливає на інтереси не лише регіону, але й світових гравців.

Системний підхід та глобалізація підкреслюють як можливості, так і виклики для України. З одного боку, міжнародна підтримка реформ допомагає країні інтегруватися у глобальну систему, сприяє економічному зростанню та підвищує її міжнародний статус. З іншого боку, висока залежність від глобальних процесів робить Україну вразливою до зовнішніх ризиків, таких як економічні кризи чи зміни у глобальних політичних трендах. Це означає, що міжнародна підтримка повинна бути спрямована не лише на досягнення короткострокових цілей, але й на зміцнення довгострокової стійкості країни до глобальних викликів[8].

Системний підхід і глобалізація дозволяють розглядати міжнародну підтримку як багатовимірне явище, яке залежить від глобальних тенденцій і взаємодій. Для України це означає необхідність врахування глобальних контекстів при плануванні реформ і залученні міжнародної допомоги. Успішна інтеграція у глобальну систему потребує як адаптації до її вимог, так і побудови стійких національних інститутів, які зможуть ефективно функціонувати у взаємозалежному світі.

Аналіз міжнародної підтримки через призму різних теоретичних підходів дозволяє розкрити багатовимірний характер цього явища. Кожна з розглянутих теорій – реалізм, неореалізм, лібералізм, неоліберальний інституціоналізм, конструктивізм, а також теорія залежності та системний

підхід – пропонує унікальний набір інструментів для аналізу міжнародної підтримки реформ в Україні. Водночас їхня релевантність залежить від конкретного контексту та поставлених цілей.

Реалізм та неореалізм підкреслюють стратегічний характер міжнародної підтримки, наголошуючи, що донори надають допомогу переважно через геополітичні інтереси. Для України ці підходи пояснюють, чому міжнародна підтримка з боку США, ЄС чи НАТО спрямована на протидію агресії з боку Росії.

Ліберальні підходи акцентують увагу на співпраці, взаємозалежності та ролі міжнародних інститутів. Ці теорії підходять для пояснення підтримки України з боку таких організацій, як ЄС, МВФ чи Світовий банк, які надають допомогу для впровадження економічних, правових і демократичних реформ. Конструктивізм зосереджується на ролі ідентичностей, норм і дискурсів. Для України цей підхід дозволяє зрозуміти, як формування наративу «Україна як частина європейської сім'ї» сприяє отриманню міжнародної підтримки. Конструктивізм також підкреслює важливість легітимізації реформ на міжнародному рівні через демонстрацію прихильності до демократичних цінностей і боротьби з корупцією.[8].

Теорія залежності акцентує увагу на ризиках, пов'язаних із надмірною залежністю від міжнародної допомоги. Цей підхід корисний для критичного аналізу умов, які супроводжують міжнародну підтримку, наприклад, вимоги жорсткої економії або швидкої приватизації. Для України теорія залежності є нагадуванням про необхідність зміцнення внутрішнього потенціалу та зменшення зовнішньої вразливості.

Системний підхід підкреслює важливість взаємозалежності та глобальних процесів. Він дозволяє зрозуміти, як підтримка України вписується у ширший контекст глобальної стабільності та безпеки. Наприклад, стабільна Україна є ключовим елементом для збереження миру в Європі та забезпечення енергетичної безпеки. Глобалізація також відкриває

нові можливості для залучення міжнародних ресурсів через участь у глобальних ринках і проектах.

Теорія реалізму та неореалізму акцентує увагу на геополітичних інтересах та балансі сил, що є особливо актуальним для аналізу міжнародної підтримки України в умовах конфлікту з Росією. Лібералізм та неоліберальний інституціоналізм фокусуються на дослідженні співпраці з міжнародними організаціями, а також на перспективі довгострокової інтеграції. Конструктивізм надає можливість аналізувати вплив ідентичностей та дискурсів у формуванні міжнародної підтримки. Теорія залежності звертає увагу на потенційні ризики, пов'язані із зовнішньою допомогою, наголошуючи на необхідності забезпечення внутрішньої стійкості. Системний підхід дозволяє враховувати багатовимірний характер міжнародної підтримки, що стає особливо важливим у контексті глобалізаційних процесів.

Для України найбільш релевантним є поєднання кількох підходів, які дозволяють комплексно оцінити механізми та наслідки міжнародної підтримки. Наприклад, реалізм і системний підхід допомагають зрозуміти геополітичний контекст допомоги, тоді як лібералізм і конструктивізм пояснюють її роль у просуванні демократичних реформ і формуванні європейської ідентичності. Теорія залежності, у свою чергу, служить застереженням проти надмірної залежності від зовнішніх ресурсів. Таким чином, багатовимірний аналіз, що спирається на різні теоретичні підходи, є необхідним для розробки ефективної стратегії залучення та використання міжнародної підтримки реформ в Україні[6].

Результати аналізу підтвердили, що міжнародна підтримка є багатогранним явищем, яке формується на перетині геополітичних інтересів, економічних реалій, соціальних норм та глобальних процесів. Кожна з теорій – реалізм, неореалізм, лібералізм, неоліберальний інституціоналізм, конструктивізм, теорія залежності та системний підхід – пропонує унікальні інструменти для розуміння цього процесу.

Реалізм і неореалізм дозволяють оцінити стратегічний характер міжнародної підтримки, зокрема у контексті геополітичного протистояння з Росією. Ці підходи є особливо актуальними для аналізу військової та фінансової підтримки, що надається Україні з боку США, НАТО та ЄС.

Лібералізм і неоліберальний інституціоналізм акцентують увагу на значенні співпраці та міжнародних інститутів у забезпеченні підтримки реформ. Ці підходи допомагають пояснити довгострокову інтеграцію України у європейські структури, роль міжнародних організацій у наданні технічної допомоги та стимулюванні економічного зростання.

Конструктивізм відкриває нові горизонти для розуміння ролі ідентичностей, норм і дискурсів у формуванні міжнародної підтримки. Зокрема, позиціонування України як захисника європейських демократичних цінностей підвищує її шанси на залучення допомоги.

Теорія залежності звертає увагу на ризики, пов'язані із надмірною залежністю від міжнародної допомоги. Для України це є важливим нагадуванням про необхідність зменшення зовнішньої вразливості, зміцнення внутрішніх інституцій та формування стратегії сталого розвитку[9].

У підсумку, для України найбільш ефективним підходом є інтеграція різних теоретичних рамок, що дозволяє врахувати багатовимірність міжнародної підтримки. Поєднання геополітичного аналізу, вивчення співпраці з міжнародними організаціями, дослідження ролі дискурсів та оцінки внутрішньої стійкості дає змогу не лише зрозуміти механізми залучення допомоги, але й підвищити її ефективність у процесі реформ.

1.2. "Міжнародні комунікаційні кампанії: досвід та ключові особливості"

У сучасному глобалізованому світі міжнародні комунікаційні кампанії відіграють важливу роль у формуванні громадської думки, залученні міжнародної підтримки та просуванні інтересів держав. Вони слугують ефективним інструментом для підвищення рівня обізнаності про ключові виклики, які стоять перед країною, а також для створення її позитивного іміджу у міжнародному середовищі.

Комунікаційні кампанії мають багатовимірний характер, адже вони спрямовані не лише на передачу інформації, але й на формування емоційного зв'язку з цільовою аудиторією. Успішна кампанія здатна змінити сприйняття країни, залучити міжнародних партнерів, інвесторів та донорів, а також протидіяти негативним інформаційним впливам. У контексті України, яка стикається із значними внутрішніми та зовнішніми викликами, міжнародні комунікаційні кампанії є невід'ємною частиною стратегії з просування реформ, боротьби з дезінформацією та інтеграції до глобальних структур.[2].

Ефективність комунікаційних кампаній залежить від багатьох факторів, включаючи чіткість формулювання меседжів, адаптацію до потреб цільової аудиторії, використання сучасних цифрових інструментів і багатоканальних стратегій.

Таким чином, розуміння ролі міжнародних комунікаційних кампаній та їхніх ключових особливостей є важливим для створення дієвих стратегій, спрямованих на забезпечення міжнародної підтримки реформ в Україні.

Міжнародні комунікаційні кампанії є важливим інструментом для реалізації стратегічних цілей держави на міжнародній арені. Вони спрямовані на формування позитивного іміджу, залучення міжнародної підтримки та ресурсів, а також протидію дезінформації. Розглянемо ключові цілі таких кампаній. Однією з основних цілей міжнародних комунікаційних кампаній є інформування світової громадськості про ключові виклики, можливості чи досягнення держави. Це особливо актуально для країн, які стикаються з

кризовими ситуаціями, такими як війна, гуманітарні катастрофи чи економічна нестабільність. Для України це включає інформування про наслідки російської агресії, хід реформ та зусилля у боротьбі з корупцією. Кампанії підвищення обізнаності дозволяють донести реальну ситуацію до ключових міжнародних гравців, впливаючи на прийняття ними рішень[5].

Позитивний імідж є ключовим фактором у залученні міжнародної підтримки, інвестицій та дипломатичних зв'язків. Комунікаційні кампанії спрямовані на створення образу держави як надійного партнера, стабільного ринку чи прогресивного суспільства. Наприклад, для України важливо позиціонувати себе як країну, що бореться за європейські цінності, свободу та демократичні ідеали.

Ефективні комунікаційні кампанії сприяють мобілізації фінансової, технічної та політичної допомоги. Це може бути підтримка від міжнародних організацій (наприклад, ООН, МВФ, Світового банку), урядів інших держав чи приватних інвесторів. У випадку України такі кампанії можуть бути спрямовані на залучення ресурсів для реалізації ключових реформ у сферах енергетики, правосуддя, охорони здоров'я та інфраструктури[12].

У сучасних умовах інформаційної війни є невід'ємною частиною міжнародних відносин. Комунікаційні кампанії допомагають боротися з дезінформацією, поширювати правдиву інформацію та захищати інтереси держави. Наприклад, Україна активно працює над спростуванням фейкових новин, які поширює російська пропаганда, та над просуванням власних наративів, що пояснюють реальний стан справ у країні.

Ключовим компонентом успішної комунікаційної кампанії є здатність викликати емоційний відгук у аудиторії. Це може бути досягнуто через сторітелінг, візуальні образи, відео або особисті історії людей, які стикаються з викликами. Емоційний зв'язок сприяє глибшому розумінню проблеми та довготривалій підтримці з боку аудиторії[21].

Комунікаційні кампанії допомагають державі закріплювати свої позиції у міжнародних переговорах, інтеграційних процесах чи регіональних

ініціативах. Це дозволяє державі не лише здобути підтримку, але й активно впливати на формування порядку денного у міжнародній політиці. Для України це означає використання кампаній для просування власних інтересів у межах ЄС, НАТО та інших глобальних структур. Міжнародні комунікаційні кампанії мають унікальні особливості, які відрізняють їх від внутрішніх інформаційних кампаній.

Міжнародні комунікаційні кампанії орієнтовані на аудиторію, яка є культурно, мовно та політично різноманітною. Це вимагає адаптації меседжів до специфіки кожної групи, врахування їхніх цінностей, очікувань і сприйняття. Наприклад, у кампанії з залучення європейської підтримки України важливо враховувати різницю між західноєвропейськими та східноєвропейськими країнами у сприйнятті конфлікту з Росією[4].

Успішні міжнародні комунікаційні кампанії залучають різні канали комунікації: традиційні медіа (телебачення, друковані видання), цифрові платформи (соціальні мережі, сайти), дипломатичні канали та навіть культурні заходи. Це дозволяє охопити ширшу аудиторію та адаптувати форму подачі інформації до різних сегментів. Для України важливим є використання цифрових платформ, таких як Twitter чи YouTube, для прямого звернення до іноземної аудиторії.

Емоційний вплив є важливим компонентом міжнародних кампаній. Люди краще запам'ятовують і реагують на історії, які викликають емоції, ніж на сухі факти та статистику. Використання особистих історій, наприклад, від українських переселенців чи військових, які борються за свободу, може викликати емпатію та стимулювати міжнародну підтримку.

У міжнародних кампаніях важливо будувати довіру через прозорість у комунікаціях. Наприклад, неправдива інформація чи перебільшення можуть призвести до втрати довіри аудиторії та зменшення ефективності кампанії. У міжнародному середовищі комунікаційні кампанії часто стикаються з необхідністю протидії дезінформації, спрямованій на підірив їхньої ефективності. Використання фактчекінгу, спростування неправдивих

тверджень і створення контрнарративів є важливими елементами таких кампаній. Для України боротьба з російською пропагандою є одним із ключових завдань у міжнародній комунікації.

У міжнародних кампаніях часто використовуються передові технології, такі як штучний інтелект, віртуальна реальність або аналітика великих даних. Вони дозволяють глибше зрозуміти потреби аудиторії, налаштувати таргетовані повідомлення та оцінювати ефективність кампанії в реальному часі. Наприклад, аналітика соціальних мереж може допомогти Україні виявити ключові теми, які хвилюють міжнародну спільноту, і адаптувати свою комунікацію. В Україні такі кампанії можуть бути спільною ініціативою уряду, української діаспори та міжнародних партнерів[10].

Хоча кампанії спрямовані на глобальну аудиторію, вони повинні враховувати локальні контексти. Наприклад, одна й та сама кампанія може використовувати різні меседжі для європейської, американської чи азійської аудиторії залежно від їхніх політичних, культурних чи економічних інтересів. Наприкінці 1990-х років уряд Великої Британії ініціював кампанію "Cool Britannia", спрямовану на оновлення міжнародного іміджу країни. Основна мета полягала в тому, щоб представити Велику Британію як сучасну, інноваційну та привабливу для інвесторів і туристів державу. Кампанія активно використовувала культурні символи – музику, моду, мистецтво, кіно. Кампанія не лише підвищила рівень туризму, але й сприяла зростанню іноземних інвестицій у креативні індустрії Великої Британії.

Після фінансової кризи 2008 року Ісландія запустила масштабну кампанію "Inspired by Iceland", спрямовану на відновлення туристичного сектору та покращення репутації країни. За короткий час кампанія привернула увагу міжнародної аудиторії, і туристичний потік зріс на понад 20% протягом першого року.

Уряд Нової Зеландії запустив кампанію, спрямовану на підвищення обізнаності про ризики в інтернеті, зокрема для дітей та підлітків. Метою було інформування про кібербезпеку та відповідальне використання цифрових

технологій. Кампанія отримала широку підтримку серед батьків і освітніх установ, підвищивши рівень обізнаності про проблему кіберзагроз.

Латвія, Литва та Естонія активно працюють над протидією російській пропаганді шляхом інформаційних кампаній, спрямованих на зміцнення національної ідентичності та довіри до демократичних цінностей. Кампанії допомогли знизити вплив російської дезінформації та посилити підтримку серед міжнародної спільноти.

Глобальна ініціатива UNICEF спрямована на підтримку прав дітей у всьому світі. Кампанія поєднує гуманітарну допомогу з активним використанням медіа та технологій для залучення уваги до проблем дітей у кризових регіонах. Кампанія залучила мільйони доларів благодійної допомоги, а також підвищила обізнаність про проблему дітей у зоні конфліктів[27].

Аналіз успішних міжнародних кампаній демонструє, що їхній успіх залежить від поєднання творчого підходу, адаптації до специфіки аудиторії та використання сучасних технологій. Для України важливо враховувати ці уроки при розробці власних комунікаційних стратегій, спрямованих на залучення міжнародної підтримки, боротьбу з дезінформацією та зміцнення національного іміджу.

Міжнародні комунікаційні кампанії є ефективним інструментом для досягнення глобальних цілей, таких як формування іміджу країни, залучення підтримки чи протидія дезінформації. Однак їх реалізація пов'язана з низкою проблем та викликів, які можуть ускладнити досягнення бажаних результатів. Розглянемо основні труднощі, з якими стикаються організатори таких кампаній.

Рис 1: Підтримка міжнародних комунікаційних кампаній в Україні

Одна з головних проблем міжнародних кампаній – необхідність врахування культурного різноманіття цільової аудиторії. Маседжі, які є ефективними в одній країні, можуть бути нерелевантними або навіть неправильно сприйнятими в іншій через культурні відмінності. Наприклад, у європейських країнах споживачі можуть віддавати перевагу прямим і чесним повідомленням, тоді як в азійських культурах важливішим є тонкий і ввічливий підхід.

Міжнародні кампанії потребують значних фінансових і людських ресурсів. Україна, яка реалізує міжнародні кампанії для підтримки реформ, стикається з проблемою недостатнього фінансування, що впливає на масштаби та тривалість кампаній. Успішна кампанія вимагає чіткого визначення цільової аудиторії, проте на міжнародному рівні це може бути складно. Цільова аудиторія може бути дуже різноманітною, і необхідно враховувати її інтереси, пріоритети та рівень обізнаності. Наприклад, кампанії України, спрямовані на країни Західної Європи, можуть мати зовсім інші меседжі, ніж ті, що спрямовані на США або Азію[35].

Сучасні інформаційні війни ускладнюють реалізацію міжнародних комунікаційних кампаній. Дезінформація та негативні нарративи можуть підірвати довіру до кампанії та створювати хибне враження про її цілі. Україна стикається з російською пропагандою, яка намагається дискредитувати її зусилля на міжнародній арені. Для боротьби з цим необхідно постійно проводити фактчекінг та створювати контрнарративи. В епоху цифрових технологій інформаційне середовище змінюється надзвичайно швидко, і повідомлення можуть втрачати актуальність за кілька днів або навіть годин. Кампанії, які не здатні швидко реагувати на нові виклики, можуть втратити свою ефективність.

Однією з проблем міжнародних комунікаційних кампаній є складність у точному вимірюванні їхньої ефективності. Хоча цифрові платформи дозволяють відстежувати кількість переглядів чи взаємодій, складно оцінити, наскільки кампанія вплинула на зміну ставлення аудиторії або на реальні політичні рішення. Координація між ними може бути складною через різні підходи, інтереси та обмеження. Недостатня координація може призвести до дублювання зусиль, суперечливих меседжів або неефективного використання ресурсів.

Попри численні проблеми та виклики, міжнародні комунікаційні кампанії залишаються потужним інструментом для досягнення стратегічних цілей. Для України успішна реалізація таких кампаній є ключовою у контексті залучення міжнародної підтримки, боротьби з дезінформацією та зміцнення національного іміджу. Вирішення зазначених проблем вимагає ретельного планування, інноваційного підходу та постійної адаптації до змін інформаційного середовища. Ось ключові рекомендації для створення ефективних кампаній, які можна застосувати у міжнародному контексті:

- Чіткі цілі (наприклад, формування іміджу, протидія дезінформації, залучення підтримки).
- Визначення цільових аудиторій.

- Обрання основних меседжів і каналів комунікації. Ретельно продумана стратегія допоможе уникнути непослідовності та збільшить ефективність кампанії

Міжнародні кампанії повинні враховувати культурні, мовні та політичні особливості аудиторії. Це означає, що меседжі мають бути адаптовані до локальних реалій. Наприклад, у кампаніях України для країн ЄС акцент слід робити на спільних європейських цінностях, тоді як для США – на стратегічній важливості підтримки демократії[13].

Успішні кампанії активно використовують інструменти цифрового маркетингу: соціальні мережі, аналітичні платформи, інтерактивні веб-сайти. Це дозволяє ефективно таргетувати аудиторії, оцінювати ефективність кампаній у реальному часі та швидко адаптувати підхід залежно від результатів. Для України платформи, такі як Twitter чи Instagram, є ключовими у комунікації з міжнародною спільнотою.

Людські історії викликають сильний емоційний відгук і є більш ефективними для залучення уваги, ніж сухі статистичні дані. У міжнародних кампаніях України важливо розповідати реальні історії людей, які постраждали від війни, але продовжують боротися за свободу. Це дозволяє створити емоційний зв'язок із аудиторією.

Оскільки сучасний інформаційний простір насичений фейковими новинами, кампанії повинні включати елементи протидії дезінформації. Для цього слід використовувати:

- Фактчекінг та перевірку інформації.
- Публікацію спростувань у реальному часі.

Міжнародна аудиторія цінує прозорість і відкритість. Кампанії повинні надавати правдиву інформацію, підтверджену реальними фактами, а також уникати перебільшень. Прозорість допомагає зміцнити довіру аудиторії, що є ключовим фактором успіху.

Регулярний моніторинг ефективності кампанії дозволяє визначати, які інструменти та меседжі працюють найкраще, і вчасно вносити корективи. Для

цього слід використовувати такі показники, як охоплення аудиторії, рівень взаємодії (лайки, репости), а також аналіз змін у ставленні аудиторії до країни чи проблеми, що висвітлюється. Міжнародні кампанії часто реалізуються спільно урядами, громадськими організаціями, бізнесом і міжнародними партнерами. Використання віртуальної реальності, інтерактивних елементів або несподіваних форматів комунікації допомагає привернути увагу аудиторії. Наприклад, створення інтерактивних мап чи 3D-відео може бути ефективним для привернення уваги до ситуації в Україні[30].

Ефективна міжнародна комунікаційна кампанія вимагає ретельного планування, адаптації до аудиторії, використання сучасних інструментів та постійного моніторингу результатів. Міжнародні комунікаційні кампанії є важливим інструментом для досягнення стратегічних цілей держав у глобальному середовищі. Їхня ефективність залежить від чіткого планування, адаптації до потреб цільової аудиторії та використання сучасних інструментів комунікації. Розгляд досвіду успішних кампаній, таких як "Cool Britannia", "Inspired by Iceland" або кампаній з протидії дезінформації у країнах Балтії, свідчить про те, що ключовими елементами успіху є багатоканальний підхід, емоційний вплив та інтеграція сторітелінгу[17].

Попри численні переваги, міжнародні комунікаційні кампанії стикаються із суттєвими викликами, зокрема культурними бар'єрами, дезінформацією, обмеженими ресурсами та складністю координації між учасниками. Водночас ці виклики можуть бути подолані за рахунок прозорості, інноваційних підходів та побудови довіри до джерел інформації. Для України міжнародні комунікаційні кампанії відіграють ключову роль у формуванні позитивного іміджу держави, залученні міжнародної допомоги, боротьбі з російською дезінформацією та просуванні реформ. Використання кращих міжнародних практик, таких як адаптація меседжів, використання цифрових технологій та інтеграція емоційного впливу, допоможе значно підвищити ефективність українських кампаній[20].

Таким чином, міжнародні комунікаційні кампанії є не лише засобом передачі інформації, але й потужним інструментом для зміцнення позицій країни на міжнародній арені. Для їх успішної реалізації Україні важливо забезпечити інтеграцію інноваційних підходів, координацію дій між усіма учасниками та постійний моніторинг результатів.

1.3. "Аналіз наукової літератури щодо українських реформ та їх міжнародного позиціонування"

Україна протягом останніх десятиліть перебуває у стані глибоких політичних, економічних та соціальних перетворень. Успішна реалізація реформ у таких ключових сферах, як боротьба з корупцією, децентралізація, реформа судової системи та лібералізація економіки, є критично важливою для стабільності країни, її інтеграції в європейські та глобальні структури, а також для залучення міжнародної підтримки.

Аналіз наукової літератури є важливим інструментом для оцінки того, як міжнародна спільнота сприймає реформи в Україні, і як ці реформи впливають на її імідж та відносини з ключовими партнерами, такими як Європейський Союз, США та міжнародні організації. У наукових працях висвітлюються різні аспекти українських реформ, зокрема їх зв'язок із зовнішньою фінансовою та технічною допомогою, залежність від міжнародної підтримки, а також їх вплив на зміцнення демократичних інститутів та верховенства права. Вивчення літератури також дозволяє проаналізувати досвід інших країн, які пройшли через подібні процеси реформування[14].

Наукова література, присвячена реформам в Україні, висвітлює широкий спектр тем, які відображають складність і багатогранність процесів трансформації. Основні напрями досліджень охоплюють політичні, економічні та соціальні реформи, а також їхній вплив на внутрішню стабільність і міжнародне позиціонування країни. Нижче наведено ключові теми, які активно обговорюються у наукових працях.

Політичні реформи займають центральне місце в дослідженнях, оскільки вони визначають здатність України впроваджувати демократичні зміни та забезпечувати верховенство права. Аналіз наукової літератури свідчить про широкий спектр досліджень, присвячених українським реформам, їхнім викликам та впливу на міжнародне позиціонування країни. У літературі розглядаються такі аспекти досліджень:

Сфера реформ	Ключові аспекти досліджень
Боротьба з корупцією	Роль антикорупційних органів (НАБУ, САП), вплив міжнародних донорів на розвиток інституційної спроможності боротьби з корупцією.
Судова реформа	Зміни у судовій системі: незалежність суддів, ефективність судочинства, залучення міжнародних експертів до оцінки реформ.
Децентралізація	Підвищення спроможності місцевого самоврядування, перерозподіл повноважень між центром і регіонами, фінансова децентралізація.
Економічні перетворення	
Лібералізація ринку	Дерегуляція бізнесу, стимулювання інвестиційного клімату, підтримка малого та середнього бізнесу.
Реформа енергетичного сектору	Зменшення залежності від російських енергоресурсів, розвиток альтернативної енергетики, інтеграція в європейський енергетичний ринок.
Приватизація держпідприємств	Виклики приватизації, роль у скороченні впливу олігархів, підвищення ефективності управління активами.
Реформа охорони здоров'я	Впровадження медичного страхування, модернізація медичних установ, забезпечення доступності медичних послуг.
Освітні реформи	Модернізація навчальних програм, перехід до європейських стандартів освіти, підтримка інновацій у сфері навчання.
Соціальний захист	Ефективність програм підтримки незахищених верств населення, роль міжнародної допомоги.

Аналіз наукової літератури свідчить про широкий спектр досліджень, присвячених українським реформам, їхнім викликам та впливу на міжнародне позиціонування країни. Політичні, економічні та соціальні реформи залишаються основними об'єктами уваги дослідників, які акцентують на тісному зв'язку між внутрішніми перетвореннями та міжнародною підтримкою[20].

Міжнародна підтримка відіграє вирішальну роль у впровадженні реформ в Україні, забезпечуючи необхідні фінансові, технічні та політичні ресурси. У науковій літературі це явище розглядається як один із ключових чинників, який сприяє стабілізації економіки, зміцненню демократичних інститутів і підвищенню довіри до реформ з боку громадян[24].

Міжнародні організації, такі як Міжнародний валютний фонд (МВФ), Світовий банк та Європейський Союз (ЄС), забезпечують значну частину фінансових ресурсів для впровадження реформ в Україні.

Міжнародний валютний фонд (МВФ) відіграє ключову роль у стабілізації макроекономічної ситуації в Україні, зокрема через впровадження програм, що спрямовані на підтримку монетарної політики та забезпечення бюджетної дисципліни. Однак умови співпраці з МВФ, такі як підвищення тарифів на енергоносії чи скорочення бюджетних витрат, часто стають об'єктом критики через їхній соціальний вплив. Світовий банк зосереджується на фінансуванні реформ у сферах охорони здоров'я, освіти, соціального захисту та інфраструктури, водночас надаючи технічну допомогу для вдосконалення систем управління. Європейський Союз активно підтримує Україну, фінансуючи програми децентралізації, реформування правосуддя та боротьби з корупцією. Значна частина підтримки ЄС спрямована на інвестиції в енергетичний сектор, що сприяє інтеграції України в європейський енергетичний ринок.

Крім фінансових ресурсів, міжнародні партнери надають технічну допомогу, яка є важливою для ефективної реалізації реформ. Експерти Ради Європи та Європейської комісії надають консультації щодо судової реформи та підвищення прозорості судочинства. Західні партнери, зокрема США та ЄС, сприяли створенню таких інституцій, як НАБУ, САП і Вищий антикорупційний суд, забезпечуючи експертну підтримку та моніторинг[19].

Західні партнери публічно заявляють про свою підтримку територіальної цілісності України, що посилює міжнародну легітимність українських реформ. ЄС, США та інші країни використовують санкції як інструмент тиску на Росію, водночас сприяючи зміцненню позицій України у глобальній політиці. Міжнародна спільнота сприяє забезпеченню діалогу на міжнародному рівні щодо просування реформ і надання підтримки Україні у різних глобальних форумах, таких як ООН, G7 та НАТО. Надмірна залежність від зовнішніх умов може викликати соціальне невдоволення та політичну

напругу. Наприклад, підвищення тарифів на енергоносії, вимагане МВФ, стало джерелом протестів в Україні[33].

Міжнародна підтримка є невід'ємною складовою процесу реформ в Україні. Вона забезпечує необхідні ресурси, знання та політичне сприяння, які допомагають країні подолати внутрішні виклики та інтегруватися у глобальну спільноту. Однак, залежність від зовнішньої допомоги вимагає ретельного балансування між виконанням умов донорів і врахуванням національних інтересів.

Українські реформи є важливим інструментом зміцнення позицій держави на міжнародній арені. Однак, процес їх впровадження стикається з низкою проблем та викликів, які можуть ускладнити реалізацію реформ та вплинути на міжнародне сприйняття країни. Однією з головних проблем є повільний темп впровадження реформ, що знижує їх ефективність та міжнародну довіру до українських інституцій.

Це негативно впливає на міжнародне позиціонування України, адже західні партнери очікують від держави більш рішучих і послідовних дій.

Корупція залишається однією з найбільших перешкод на шляху реформ. Вона підриває довіру громадян до уряду, знижує ефективність впровадження змін та створює негативний імідж на міжнародній арені.

Незважаючи на створення таких антикорупційних органів, як НАБУ та САП, ефективність їхньої роботи часто критикується через політичний тиск і недосконалість судової системи. Міжнародні партнери часто пов'язують фінансову допомогу з прогресом у боротьбі з корупцією, і її відсутність може призвести до скорочення підтримки. Значна частина ресурсів спрямовується на оборону та відновлення інфраструктури, що обмежує можливості для реформ у соціальній та економічній сферах[22].

Проблеми та виклики реформ в Україні мають значний вплив на міжнародне позиціонування держави. Повільний темп реформ, корупція, залежність від міжнародної допомоги та наслідки військового конфлікту

створюють складнощі у формуванні позитивного іміджу України на міжнародній арені. Водночас успішне подолання цих викликів відкриває можливості для зміцнення довіри з боку міжнародної спільноти, залучення інвестицій та інтеграції до європейських структур. Для цього необхідно зосередитися на послідовній імплементації реформ, боротьбі з корупцією, вдосконаленні комунікації та ефективному використанні міжнародної допомоги.

Українські реформи розглядаються науковою спільнотою як ключовий елемент формування міжнародного іміджу країни. В умовах сучасних глобальних викликів, які включають військовий конфлікт із Росією та необхідність інтеграції у європейські структури, міжнародне позиціонування реформ стає стратегічно важливим для України. У науковій літературі ця тема висвітлюється через кілька основних аспектів.

Науковці відзначають унікальність України як країни, що впроваджує масштабні реформи, перебуваючи у стані військової агресії та економічної нестабільності. Реформи в умовах війни слугують демонстрацією здатності держави до трансформації навіть у надскладних обставинах. Це підкреслює роль України як форпосту демократії у Східній Європі, що протистоїть авторитарним тенденціям у регіоні. Українські реформи активно оцінюються через призму європейської інтеграції та співпраці з НАТО. Українські реформи у сфері безпеки та оборони позиціонуються як ключовий фактор наближення країни до стандартів НАТО. Науковці відзначають, що успіхи України у впровадженні демократичних реформ створюють позитивний прецедент для інших пострадянських країн, таких як Грузія чи Молдова. Ефективна реалізація реформ у сфері правосуддя, економіки та боротьби з корупцією підвищує інтерес іноземних інвесторів і створює сприятливий інвестиційний клімат[23].

Успіхи в реформах використовуються як аргумент для отримання додаткової фінансової допомоги від міжнародних організацій, таких як МВФ чи Світовий банк. Попри успіхи, науковці вказують на недоліки у комунікації реформ на

міжнародному рівні. Брак чіткої стратегії щодо просування досягнень реформ часто призводить до недооцінки їх значення міжнародними партнерами.

Міжнародне позиціонування українських реформ у науковій літературі демонструє їхню роль як ключового чинника у формуванні іміджу України як демократичної, реформаторської та надійної держави-партнера. Попри виклики, успіхи у впровадженні реформ сприяють зміцненню довіри міжнародної спільноти, інтеграції у європейські структури та залученню інвестицій. Водночас важливим завданням залишається вдосконалення міжнародної комунікації реформ для посилення підтримки України на глобальному рівні[25].

Нижче наведено ключові уроки, отримані з досвіду інших країн, які можуть бути корисними для України:

Країна	Ключові реформи	Уроки для України
Литва, Латвія, Естонія	<ul style="list-style-type: none"> - Швидка лібералізація економіки, приватизація підприємств і зменшення бюрократії. - Прозорі механізми публічних закупівель та ефективна робота антикорупційних органів. - Вступ до ЄС і НАТО забезпечив політичну стабільність і економічне зростання. 	<ul style="list-style-type: none"> - Орієнтація на європейську інтеграцію може стати стимулом для реформ. - Прозорість і боротьба з корупцією сприяють зміцненню довіри громадян та міжнародних партнерів.
Грузія	<ul style="list-style-type: none"> - Скорочення бюрократії через впровадження електронного урядування. - Реформа поліції, яка підвищила довіру до правоохоронних органів. 	<ul style="list-style-type: none"> - Рішучі реформи у боротьбі з корупцією навіть у чутливих сферах є важливим чинником змін. - Прозорість і електронне врядування зменшують можливості для зловживань.
Польща	<ul style="list-style-type: none"> - Запровадження ринкових механізмів і підтримка малого та середнього бізнесу. - Використання структурних фондів ЄС для модернізації інфраструктури та підтримки соціальних програм. - Реформа децентралізації, яка передала повноваження регіонам. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ефективне використання міжнародної допомоги сприяє сталому розвитку. - Підтримка малого бізнесу може стати основою економічного зростання.

Порівняльний аналіз досвіду інших країн демонструє, що успіх реформ залежить від рішучості уряду, ефективного управління міжнародною

допомогою та впровадження прозорих механізмів. Для України важливо адаптувати найкращі практики до власного контексту, враховуючи специфіку викликів, зокрема військовий конфлікт і корупцію. Запозичення досвіду країн Балтії, Грузії, Польщі, може стати ефективним інструментом для зміцнення реформаторського потенціалу України[25].

Аналіз наукової літератури щодо українських реформ і їхнього міжнародного позиціонування вказує на важливість подальших досліджень для глибшого розуміння цього складного та багатовимірного явища. Враховуючи виклики, з якими стикається Україна, перспективи майбутніх досліджень охоплюють низку напрямів, які можуть сприяти вдосконаленню реформаторських процесів і покращенню міжнародного позиціонування країни.

Аналіз наукової літератури щодо українських реформ та їхнього міжнародного позиціонування дозволяє зробити кілька важливих висновків. Реформи в Україні відіграють ключову роль у забезпеченні внутрішньої стабільності, економічного зростання та інтеграції у міжнародне співтовариство. Водночас вони залишаються важливим інструментом формування позитивного міжнародного іміджу держави, залучення підтримки міжнародних партнерів та зміцнення її позицій на глобальній арені[41].

Наукова література висвітлює широкий спектр реформ – від політичних і економічних до соціальних. Ключовими напрямками є боротьба з корупцією, судова реформа, децентралізація, реформа енергетичного сектору та охорони здоров'я. Ці напрями визначаються як пріоритетні не лише для внутрішньої стабільності, але й для виконання зобов'язань перед міжнародними партнерами[36].

Міжнародні партнери, такі як ЄС, МВФ, Світовий банк та НАТО, активно сприяють впровадженню реформ в Україні, забезпечуючи фінансову, технічну та політичну підтримку. Однак виконання жорстких умов міжнародних донорів залишається викликом, який потребує балансу між національними інтересами та міжнародними зобов'язаннями.

Основними проблемами, які перешкоджають успішному впровадженню реформ, є корупція, слабкість інституцій, політична нестабільність та вплив військового конфлікту. Ці фактори ускладнюють реалізацію реформ і негативно впливають на міжнародне позиціонування України. Успіхи в реформуванні України сприймаються міжнародною спільнотою як доказ її прагнення до європейських цінностей, демократичних стандартів та верховенства права. Це сприяє формуванню позитивного іміджу держави, залученню інвестицій і підтримки на глобальному рівні.

Українські реформи залишаються критично важливим елементом у зміцненні державності та інтеграції у міжнародне співтовариство. Попри численні виклики, вони є вагомим інструментом для побудови стійкої, демократичної та конкурентоспроможної держави. Успішне впровадження реформ та ефективне міжнародне позиціонування відкривають для України нові можливості у сфері залучення підтримки, інвестицій та зміцнення її ролі у глобальній політиці[38].

РОЗДІЛ 2

АНАЛІТИЧНИЙ ПОГЛЯД НА ПОТОЧНУ СИТУАЦІЮ МІЖНАРОДНОЇ ПІДТРИМКИ РЕФОРМ В УКРАЇНІ

2.1. Оцінка міжнародного іміджу України.

Міжнародний імідж держави є важливим інструментом у забезпеченні її політичної стабільності, економічного розвитку та залученні міжнародної підтримки. Для України, яка перебуває у складному геополітичному середовищі, питання формування та підтримки позитивного міжнародного іміджу має стратегічне значення. Це особливо актуально у контексті триваючого військового конфлікту з Росією, реалізації масштабних реформ та прагнення до інтеграції у європейські й глобальні структури.

Міжнародний імідж України формується під впливом численних факторів: досягнень у реформуванні ключових сфер державного управління, прогресу у боротьбі з корупцією, успіхів у культурній дипломатії, а також інформаційних кампаній, спрямованих на протидію дезінформації. У цьому контексті важливо враховувати, що міжнародне сприйняття України варіюється залежно від регіону: у Європейському Союзі та США акцент робиться на підтримці демократичних перетворень і боротьбі за незалежність, тоді як в азійських та інших країнах, що розвиваються, увага більше зосереджена на економічному співробітництві та інвестиційних можливостях.

Аналіз міжнародного іміджу України дозволяє визначити сильні та слабкі сторони її позиціонування у світі. З одного боку, успіхи у проведенні реформ, зокрема децентралізації, боротьбі з корупцією та впровадженні європейських стандартів, сприяють позитивному сприйняттю держави. З іншого боку, наявність низки проблем, таких як тривалий військовий конфлікт, корупція та недоліки у комунікаційній політиці, залишаються значними викликами[45].

Міжнародний імідж України формується з багатьох складових, які відображають її політичну, економічну, соціальну та гуманітарну спроможність. Ці елементи взаємодіють між собою та впливають на сприйняття України міжнародною спільнотою. У науковій літературі виокремлюють кілька ключових складових, які визначають міжнародний імідж держави.

Політична ситуація в країні є важливим фактором формування її міжнародного іміджу. Успіхи України в зміцненні демократичних інституцій, проведенні вільних виборів та забезпеченні верховенства права позитивно впливають на міжнародне сприйняття країни. Водночас, хоча Україна досягла певного прогресу у боротьбі з корупцією, зокрема через створення антикорупційних органів, таких як НАБУ, міжнародна спільнота все ще очікує більш рішучих дій у подоланні системної корупції. Протистояння російській агресії сприймається як боротьба за демократичні цінності, що підсилює позиціонування України як форпосту демократії в Східній Європі.

Економічна стабільність і реформи є важливими факторами для сприйняття України як надійного партнера. Лібералізація економіки, реформа енергетичного сектору та підтримка малого й середнього бізнесу сприяють покращенню інвестиційного клімату. Географічне положення України як транзитної держави між Європою та Азією створює можливості для залучення іноземних інвестицій у транспортну інфраструктуру. Кредити МВФ і Світового банку демонструють довіру до реформаторських зусиль України, хоча їхня умовність іноді викликає суперечності. Соціальна стабільність і дотримання прав людини є важливими складовими. Прогрес у забезпеченні прав людини, включно з правами меншин, оцінюється міжнародною спільнотою, хоча певні виклики, зокрема в умовах військового конфлікту, залишаються актуальними. Незалежність медіа та боротьба з дезінформацією відіграють значну роль у формуванні позитивного міжнародного образу України. Реформи в сферах освіти, охорони здоров'я та соціального захисту

сприяють покращенню якості життя населення, що також позитивно впливає на міжнародне сприйняття країни.

Культурна складова є важливим інструментом формування м'якої сили України. Міжнародні заходи, такі як участь у Євробаченні, виставки українського мистецтва та переклади літератури, сприяють популяризації позитивного образу України. Розвиток ІТ-сектору та креативних індустрій підсилює позиціонування країни як сучасної та інноваційної держави. Зусилля з популяризації історичних і культурних надбань сприяють зміцненню іміджу України як країни зі значною культурною спадщиною.

Міжнародний імідж України є результатом взаємодії низки політичних, економічних, соціальних та культурних чинників, які визначають сприйняття країни міжнародною спільнотою. Ці фактори можуть як сприяти позитивному образу держави, так і створювати виклики, що впливають на довіру партнерів та залучення міжнародної підтримки[26].

Прогрес у впровадженні реформ є одним із ключових факторів, які визначають міжнародний імідж України. Досягнення у створенні антикорупційних органів (НАБУ, САП) і Вищого антикорупційного суду демонструють прихильність України до демократичних стандартів. Проте незначний прогрес у реальному подоланні корупції залишається викликом для покращення іміджу. Лібералізація ринків, приватизація та модернізація енергетичного сектору сприяють підвищенню інвестиційної привабливості України, але їхній темп і послідовність часто критикуються міжнародними партнерами. Реформа правосуддя є важливою для зміцнення довіри до української держави, як на внутрішньому, так і на міжнародному рівнях, але повільність змін негативно впливає на імідж.

Також варто зазначити що російсько-українська війна суттєво впливає на сприйняття країни. Україна сприймається як країна, яка бореться за свободу, незалежність і демократичні цінності, що викликає підтримку з боку Заходу. Велика частина ресурсів спрямовується на оборону, що створює обмеження для економічного та соціального розвитку, а також виклики у

формуванні позитивного іміджу. Підтримка України міжнародною спільнотою, зокрема через санкції проти Росії та фінансову допомогу, підкреслює значення країни у глобальній системі безпеки[45].

Успішність комунікаційної політики України значною мірою визначає її міжнародний імідж. Російська дезінформація залишається серйозним викликом, який підриває сприйняття України серед деяких міжнародних аудиторій. Україна активно працює над спростуванням фейків та створенням контрнарративів. Ефективне комунікування досягнень у реформуванні сприяє зміцненню довіри партнерів та інвесторів. Активна присутність України у соціальних мережах та використання цифрових платформ для поширення позитивних історій створюють сучасний і динамічний імідж держави.

Культура та національна ідентичність є потужними інструментами формування м'якої сили України. Фестивалі, виставки, музичні події, такі як Євробачення, сприяють покращенню культурного іміджу країни.

Варто зазначити що розвиток ІТ-сектору та креативних індустрій, таких як кіно та дизайн, підсилює позиціонування України як інноваційної держави.

Також українська діаспора відіграє важливу роль у популяризації позитивного іміджу України. Організація заходів, акцій та ініціатив за кордоном сприяє розповсюдженню правдивої інформації про Україну.

Партнери, такі як ЄС, США, НАТО, сприяють просуванню України як стратегічного партнера, що підвищує її вагу на міжнародній арені.

Міжнародне сприйняття України суттєво варіюється залежно від регіону та геополітичного контексту. Ці відмінності визначаються історичними, економічними, політичними та культурними зв'язками, а також ставленням до реформ, які впроваджуються в країні. Аналіз міжнародного сприйняття України в ключових регіонах дозволяє зрозуміти специфіку її позиціонування на глобальній арені[31].

Україна сприймається як важливий партнер для ЄС у сфері безпеки, демократії та економіки. ЄС підтримує українські реформи, особливо у сферах боротьби з корупцією, децентралізації та енергетичної політики. Водночас,

повільний прогрес у деяких реформах викликає певну критику. ЄС активно допомагає Україні у подоланні наслідків війни, надаючи фінансову, технічну та гуманітарну допомогу.

Якщо мова йде про Азію то увага до України здебільшого зосереджується на економічних і торговельних аспектах. Україна є важливим партнером у межах китайської ініціативи «Один пояс, один шлях», зокрема у транспортній і сільськогосподарській сферах. Водночас політична підтримка України з боку Китаю є обмеженою через нейтральну позицію щодо конфлікту з Росією. Японія та Південна Корея підтримують Україну через фінансування інфраструктурних проектів та інвестиції у високотехнологічні сектори, такі як ІТ та альтернативна енергетика.

У країнах Африки, Латинської Америки та Близького Сходу сприйняття України часто формується через гуманітарну співпрацю та економічні зв'язки. Україна має можливості для постачання зерна та інших агропромислових товарів, що сприяє формуванню позитивного іміджу як надійного партнера у забезпеченні продовольчої безпеки. У цих регіонах часто домінує нейтральна позиція щодо російсько-українського конфлікту, що потребує більш активної дипломатії з боку України. Росія систематично намагається дискредитувати Україну через масштабні дезінформаційні кампанії. Російські медіа активно поширюють наративи, спрямовані на підрив міжнародного іміджу України, що ускладнює сприйняття реформ у деяких регіонах світу. Україна активно працює над створенням контрнарративів, але протидія російській пропаганді залишається викликом на міжнародному рівні[34].

Міжнародне сприйняття України у ключових регіонах світу значно варіюється залежно від історичних, економічних та політичних чинників. У ЄС і США Україна сприймається як надійний партнер у питаннях безпеки та демократичних реформ. У Азії домінує інтерес до економічної співпраці, а в країнах, що розвиваються, Україна має потенціал для зміцнення іміджу через гуманітарні ініціативи. Успіх у покращенні міжнародного сприйняття

залежить від активної дипломатії, ефективної комунікації реформ та протидії дезінформації[28].

Порівняльний аналіз міжнародного іміджу України у співвідношенні з іншими країнами дозволяє краще зрозуміти її сильні та слабкі сторони на глобальній арені. Цей аналіз допомагає ідентифікувати ефективні підходи до покращення сприйняття країни, а також виявити фактори, які заважають формуванню стійкого позитивного іміджу.

Литва, Латвія та Естонія є прикладами успішного міжнародного позиціонування у пострадянському просторі. Як і Україна, ці країни пройшли складний шлях реформ, спрямованих на демократизацію, боротьбу з корупцією та економічну лібералізацію. Однак, на відміну від України, країни Балтії змогли швидко інтегруватися в ЄС і НАТО завдяки чіткій зовнішньополітичній орієнтації та відсутності тривалих військових конфліктів, що є одним із головних викликів для України. Прискорення реформ, чітка комунікація досягнень і послідовна євроатлантична інтеграція можуть підсилити міжнародний імідж України.

Польща є прикладом успішної економічної та політичної трансформації в Центральній Європі. Обидві країни мають спільну історичну спадщину та прагнення до інтеграції з Європейським Союзом, але Польща змогла швидше адаптуватися до європейських стандартів завдяки стабільній політичній ситуації та ефективному використанню структурних фондів ЄС. Україна ж стикається з викликами, пов'язаними із затяжним військовим конфліктом та обмеженими ресурсами. Однак ефективне використання міжнародної допомоги та стабільна реалізація реформ можуть стати важливими факторами для зміцнення іміджу країни.

Інформаційна політика є важливим інструментом у процесі формування міжнародного іміджу держави. Для України, яка стикається з масштабними викликами, такими як російська агресія, дезінформаційні кампанії та необхідність комунікування реформ, ефективна інформаційна політика має стратегічне значення. Її головна мета — створення позитивного образу

України, що базується на досягненнях у реформах, боротьбі за демократичні цінності та культурних досягненнях. Україна стикається з масовими пропагандистськими кампаніями, спрямованими на дискредитацію її зусиль у реформах та боротьбі за незалежність. Інформаційна політика України зосереджена на створенні контрнарративів, спростуванні фейків та популяризації правдивої інформації через міжнародні медіа[11].

Створення структур, таких як Центр протидії дезінформації, сприяє посиленню інформаційної безпеки України на міжнародному рівні. Інформаційна політика має ключове значення у висвітленні досягнень у впровадженні реформ, таких як децентралізація, судова реформа та розвиток енергетичного сектору. Це підвищує довіру міжнародної спільноти до України. Через партнерство з провідними світовими медіа Україна може донести до глобальної аудиторії інформацію про свої досягнення та виклики. Використання соціальних мереж, таких як Twitter, Instagram та LinkedIn, дозволяє Україні швидко поширювати важливі меседжі та залучати глобальну аудиторію. Наприклад, ініціативи на кшталт #StandWithUkraine допомагають формувати емоційний зв'язок із міжнародною спільнотою та зміцнюють позитивний образ країни. Проведення культурних подій, фестивалів, презентацій української літератури й мистецтва сприяє поширенню позитивних асоціацій із Україною. Розвиток ІТ-сектору, кіно та музики позиціонує Україну як сучасну, інноваційну країну, що також є важливою складовою інформаційної політики[21].

Україна має значний потенціал для покращення свого міжнародного іміджу завдяки продовженню реформ, активній культурній дипломатії та вдосконаленню інформаційної політики. Враховуючи сучасні виклики, перспективи покращення міжнародного іміджу України включають такі напрями: Посилення роботи антикорупційних органів, забезпечення незалежності судової системи та підвищення прозорості державного управління сприятиме зміцненню довіри міжнародної спільноти. Лібералізація ринків, підтримка малого та середнього бізнесу, а також

ефективне використання міжнародної допомоги посилять позиції України як надійного економічного партнера. Підтримка проектів, які популяризують українську культуру за кордоном, сприятиме формуванню позитивного образу країни. Українська діаспора може стати важливим партнером у просуванні іміджу України через організацію культурних подій та інформаційних кампаній. Підвищення професійного рівня інформаційної політики дозволить ефективніше реагувати на виклики та доносити до світу успіхи України. Використання сучасних цифрових інструментів і платформ дозволить залучити молодіжну аудиторію та підвищити рівень обізнаності про Україну. Активна співпраця з міжнародними організаціями, такими як ЄС, НАТО, МВФ та ООН, сприятиме зміцненню позицій України на глобальній арені. Участь у міжнародних проектах і форумах підкреслить внесок України у вирішення глобальних викликів[43].

Роль інформаційної політики у формуванні міжнародного іміджу України є ключовою, адже вона дозволяє ефективно комунікувати досягнення країни та протидіяти викликам. Перспективи покращення міжнародного іміджу залежать від продовження реформ, активної культурної дипломатії та вдосконалення стратегій комунікації. Послідовна реалізація цих напрямів допоможе Україні зміцнити свої позиції у світі та залучити додаткову підтримку міжнародної спільноти.

Аналіз міжнародного іміджу України свідчить про його багатогранність і залежність від низки політичних, економічних, соціальних та культурних факторів. У сучасному світі формування позитивного міжнародного образу держави є критично важливим для залучення міжнародної підтримки, інвестицій та інтеграції в глобальні структури.

Рис 2: Зміни в міжнародному іміджі України

Міжнародний імідж України формується на основі успіхів реформ та демократичних перетворень. Прогрес у сферах децентралізації, боротьби з корупцією та економічної модернізації відіграє важливу роль у сприйнятті України як сучасної та реформаторської держави. Однак повільність окремих реформ та системні проблеми залишаються значними викликами для зміцнення міжнародного іміджу. Військовий конфлікт з Росією став однією з ключових тем, що визначають міжнародне сприйняття України. З одного боку, це позиціонує Україну як форпост демократії, який бореться за свободу та незалежність, з іншого боку — обмежує економічний розвиток та реформи. Ефективна комунікація досягнень реформ, протидія дезінформації та популяризація української культури сприяють покращенню міжнародного образу країни. Водночас існує потреба у вдосконаленні стратегій інформаційної політики, зокрема через цифрові платформи і соціальні мережі. Україна сприймається як стратегічний партнер у ЄС і США, де акцент робиться на підтримці демократичних перетворень та безпеки. В Азії пріоритетом є економічне співробітництво, тоді як у країнах, що розвиваються, домінують гуманітарні питання. Ці регіональні відмінності

потребують адаптації зовнішньої політики України для більш ефективного сприйняття. Перспективи покращення міжнародного іміджу України пов'язані з продовженням реформ і активною культурною дипломатією. Подальший прогрес у реформах, підтримка культурних ініціатив, боротьба з корупцією та зміцнення інформаційної безпеки є ключовими завданнями для покращення іміджу України на міжнародній арені.

Міжнародний імідж України є важливим чинником її інтеграції у світову спільноту, залучення інвестицій і підтримки реформ. Для зміцнення позицій країни на глобальній арені необхідно забезпечити послідовність реформаторського курсу, вдосконалити інформаційну політику та активно використовувати культурну дипломатію як інструмент м'якої сили. Це дозволить Україні не лише подолати виклики, але й утвердитися як впливовий і надійний міжнародний партнер[29].

2.2. "Аналіз ефективності попередніх комунікаційних кампаній щодо українських реформ"

Комунікаційні кампанії відіграють ключову роль у формуванні міжнародної підтримки реформ та створенні позитивного іміджу держави на світовій арені. Вони дозволяють не лише інформувати міжнародну спільноту про досягнення в реформаторській діяльності, але й залучати додаткову підтримку з боку іноземних партнерів, інвесторів та громадянського суспільства. Для України, яка перебуває в умовах постійного протистояння з дезінформаційними кампаніями Росії та потребує підтримки реформ, ефективні комунікаційні стратегії мають стратегічне значення.

Попередні комунікаційні кампанії в Україні мали на меті висвітлити прогрес у впровадженні реформ у таких сферах, як боротьба з корупцією, децентралізація, судова та енергетична реформи. Багато з цих кампаній реалізовувалися у співпраці з міжнародними організаціями, такими як Європейський Союз, Міжнародний валютний фонд (МВФ), Світовий банк та НАТО. Проте їхня ефективність залежала від здатності кампаній досягти чітких цілей, адаптуватися до потреб різних аудиторій та використовувати сучасні засоби комунікації[18].

Аналіз ефективності попередніх комунікаційних кампаній дозволяє оцінити їхній вплив на міжнародну підтримку реформ, ідентифікувати ключові досягнення та недоліки, а також визначити уроки, які можна врахувати для вдосконалення майбутніх ініціатив. Важливим аспектом такого аналізу є визначення того, як ці кампанії вплинули на сприйняття України міжнародною спільнотою та наскільки вони сприяли залученню додаткової фінансової, технічної чи політичної допомоги.

Метою цього підрозділу є дослідження основних досягнень і недоліків попередніх комунікаційних кампаній, спрямованих на підтримку українських реформ, а також розробка рекомендацій для їхнього вдосконалення. Особливу увагу буде приділено аналізу використання цифрових платформ, співпраці з міжнародними партнерами та впливу інформаційної політики на міжнародне

сприйняття України. Україна за останні роки реалізувала низку комунікаційних кампаній, спрямованих на підвищення рівня обізнаності міжнародної спільноти про хід реформ та залучення підтримки з боку іноземних партнерів.

Комунікаційні кампанії навколо створення Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) та Вищого антикорупційного суду були спрямовані на демонстрацію прихильності України до демократичних цінностей і боротьби з корупцією. Ці кампанії активно підтримувалися Європейським Союзом та Сполученими Штатами. Також важливу роль у боротьбі з корупцією відіграла платформа "Прозорро", запровадження якої супроводжувалося інформаційними кампаніями, що підкреслювали її вплив на підвищення прозорості та зменшення корупційних ризиків. Кампанія "Децентралізація – це Україна" зосереджувалася на висвітленні успіхів громад у використанні нових фінансових і адміністративних можливостей, при цьому проект реалізовувався за підтримки міжнародних донорів, таких як USAID та ЄС. Окрім того, інформаційні кампанії щодо прозорості судової системи акцентували увагу на важливості реформи судової системи, зокрема на впровадженні незалежних процедур добору суддів та забезпеченні прозорості роботи судів, отримавши значну підтримку від Ради Європи та ОБСЄ.

Оцінка ефективності цих комунікаційних кампаній є важливим етапом для аналізу їхнього впливу на сприйняття реформ міжнародною спільнотою та залучення підтримки. Основні компоненти методології включають досягнення поставлених цілей, що передбачає вимірювання ступеня досягнення ключових показників, таких як обізнаність аудиторії, зростання міжнародної підтримки або залучення нових партнерів. Охоплення аудиторії також є важливим критерієм, що включає аналіз кількості та якості взаємодій із цільовими групами, такими як громадяни, іноземні партнери та медіа. Довгостроковий вплив кампаній оцінюється через їхній внесок у зміцнення міжнародного іміджу України та підтримки реформ. Також важливим етапом є аналіз медіа, що охоплює оцінку публікацій у міжнародних та національних ЗМІ щодо

висвітлення кампаній. На основі результатів аналізу формуються рекомендації для вдосконалення майбутніх комунікаційних кампаній. Особлива увага приділяється адаптації до сучасних реалій та використанню новітніх технологій.

Аналіз попередніх комунікаційних кампаній щодо підтримки реформ в Україні показує, що деякі з них мали значний вплив на міжнародне сприйняття країни та сприяли залученню додаткової підтримки з боку міжнародних партнерів. Незважаючи на успіхи деяких комунікаційних кампаній, аналіз також виявляє низку проблем, які обмежували їхню ефективність. Ці недоліки важливо врахувати для вдосконалення майбутніх інформаційних ініціатив. Багато кампаній були орієнтовані на широку аудиторію без урахування специфіки різних цільових груп, таких як міжнародні партнери, місцеві громади чи бізнес-спільнота. Відсутність адаптованих меседжів для різних регіонів світу, що могло б покращити сприйняття України у країнах Азії, Африки чи Латинської Америки. Кампанії часто мали короткостроковий характер, що не дозволяло досягти довгострокового впливу.[32]

Комунікаційні кампанії, спрямовані на підтримку реформ в Україні, мали вагомий вплив на формування її міжнародного іміджу. Вони дозволили підвищити рівень довіри до України з боку міжнародної спільноти, залучити додаткову підтримку для реформаторських ініціатив та протидіяти дезінформації. Водночас, результати таких кампаній були нерівномірними через їхню різну тривалість, цільову аудиторію та методи реалізації.

Кампанії, спрямовані на демонстрацію успіхів у боротьбі з корупцією, таких як впровадження системи "Прозорро" та створення НАБУ, позитивно вплинули на рішення міжнародних партнерів, таких як МВФ та ЄС, про надання фінансової допомоги. Кампанії щодо енергетичної незалежності України допомогли зміцнити стратегічне партнерство з ЄС та США, які розглядають Україну як ключового гравця у регіональній безпеці. Завдяки кампаніям, які акцентували увагу на впливі війни на цивільне населення,

Україна отримала значну міжнародну гуманітарну допомогу, зокрема від ООН та Червоного Хреста.

Кампанії, що висвітлювали успіхи децентралізації, судової реформи та цифрової трансформації, сформували позитивний образ України як реформаторської держави. Це сприяло підвищенню довіри до країни серед міжнародної спільноти. Кампанії, присвячені боротьбі України за незалежність і протидії російській агресії, зміцнили позицію України як форпосту демократії у Східній Європі. Кампанії, спрямовані на боротьбу з російською дезінформацією, допомогли розвінчати багато неправдивих наративів про Україну, що поширювалися у міжнародних медіа. Завдяки підтримці міжнародних організацій, таких як НАТО та Ради Європи, Україна змогла посилити свою інформаційну політику та зміцнити довіру до офіційних джерел інформації.

Попри успіхи, вплив комунікаційних кампаній був менш вираженим у країнах, де переважають нейтральні або проросійські настрої. Наприклад, у Латинській Америці, Африці та Азії знання про досягнення України залишаються обмеженими через недостатню кількість адаптованих матеріалів для цих регіонів[18].

Досвід попередніх комунікаційних кампаній надає важливі уроки, які можуть стати основою для вдосконалення майбутніх ініціатив. Їхня реалізація дозволить підвищити ефективність комунікацій, забезпечити довготривалий вплив і залучити ширшу міжнародну підтримку. Майбутні кампанії повинні мати системний характер із визначенням довгострокових цілей та етапів їх досягнення. Це допоможе уникнути фрагментарності та забезпечити послідовність у комунікаціях. Кампанії мають враховувати специфіку різних цільових груп (політики, громадськість, бізнес тощо) та адаптувати меседжі до їхніх потреб і очікувань. Використання інструментів цифрового маркетингу, таких як таргетинг і аналітика, дозволить ефективніше досягати різні сегменти міжнародної аудиторії. Також Використання відеороликів, подкастів та

онлайн-заходів може підвищити залученість аудиторії та забезпечити краще розуміння меседжів.

Для покращення міжнародного іміджу України необхідно активніше працювати з країнами Азії, Африки та Латинської Америки. Це включає створення матеріалів мовами цих регіонів та співпрацю з локальними медіа. Кампанії повинні забезпечувати узгодженість між національними та міжнародними меседжами, що дозволить уникнути інформаційних розбіжностей. Майбутні кампанії мають активніше використовувати потенціал культурної дипломатії, зокрема через організацію фестивалів, виставок та презентацій українського мистецтва на міжнародному рівні.

Діаспора може стати важливим партнером у поширенні інформації про досягнення України за кордоном. Активна взаємодія з провідними міжнародними медіа дозволить більш ефективно доносити інформацію про досягнення України. Майбутні кампанії мають враховувати рекомендації таких організацій, як ЄС, МВФ та ООН, для підвищення їхньої ефективності.

Попередні комунікаційні кампанії значно сприяли формуванню позитивного міжнародного іміджу України, проте виявлені недоліки створюють можливості для вдосконалення. Уроки з минулого свідчать про важливість стратегічного підходу, сегментації аудиторії, використання сучасних цифрових технологій і розширення регіональної комунікації. Реалізація цих рекомендацій допоможе майбутнім кампаніям стати більш успішними у залученні міжнародної підтримки та популяризації досягнень реформ.

Аналіз ефективності попередніх комунікаційних кампаній, спрямованих на підтримку реформ в Україні, дозволяє зробити низку важливих висновків. Комунікаційні ініціативи відіграли значну роль у формуванні міжнародної підтримки реформ, покращенні іміджу України на глобальній арені та залученні додаткових ресурсів для реалізації реформаторських зусиль. Водночас ідентифіковані недоліки вказують на необхідність вдосконалення підходів до планування та реалізації таких кампаній.

Інформаційні ініціативи, такі як кампанії з популяризації системи "Прозорро", реформи децентралізації та цифрової трансформації, підкреслили здатність України впроваджувати інновації та протистояти викликам. Вони сприяли залученню фінансової допомоги від міжнародних організацій, таких як ЄС, МВФ та Світовий банк. Завдяки успішним ініціативам Україна була сприйнята міжнародною спільнотою як країна, яка активно впроваджує демократичні реформи, протидіє корупції та прагне інтеграції до європейської спільноти. Водночас необхідність комунікувати про досягнення реформ залишається актуальною для подальшого зміцнення цього іміджу[45].

Успішні ініціативи з викриття російської пропаганди та поширення правдивої інформації допомогли протистояти дезінформаційним атакам і посилити довіру міжнародної аудиторії до офіційних українських джерел. Майбутні ініціативи мають базуватися на довгострокових стратегіях, адаптованих до специфіки міжнародної аудиторії, із ширшим використанням цифрових технологій, інтерактивних форматів та таргетованих кампаній у соціальних мережах. Особливу увагу слід приділити регіональним аспектам, зокрема посиленню присутності України в Азії, Африці та Латинській Америці.

Попередні комунікаційні кампанії продемонстрували важливість активної інформаційної політики у формуванні міжнародної підтримки реформ в Україні. Успіхи цих кампаній доводять, що чітка стратегія, ефективні інструменти комунікації та активна взаємодія з міжнародними партнерами можуть суттєво вплинути на міжнародне сприйняття країни. Водночас реалізація рекомендацій, розроблених на основі аналізу недоліків, дозволить Україні зробити наступний крок до вдосконалення своїх комунікаційних зусиль[45].

2.3. "Визначення ключових викликів і бар'єрів у підвищенні міжнародної підтримки"

Процес підвищення міжнародної підтримки України є стратегічно важливим у контексті забезпечення успішного впровадження реформ, інтеграції до європейського співтовариства та зміцнення позицій на глобальній арені. Водночас, цей процес стикається з численними викликами та бар'єрами, які обмежують ефективність залучення міжнародної допомоги, інвестицій та політичної підтримки.

Військовий конфлікт, політична нестабільність, економічні труднощі та інформаційні виклики є ключовими факторами, що впливають на сприйняття України міжнародною спільнотою. Крім того, недостатня координація внутрішніх і зовнішніх зусиль, брак системності у комунікаційних кампаніях та вплив російської дезінформації створюють додаткові труднощі для формування довіри до України[9].

Політична сфера є одним із ключових факторів, що впливає на здатність України залучати міжнародну підтримку. Політичні виклики формуються як внутрішніми проблемами, так і зовнішніми чинниками, що разом обмежують ефективність міжнародної співпраці та підривють довіру до реформаторських зусиль країни. Тривалий військовий конфлікт на сході України негативно впливає на міжнародне сприйняття країни як стабільного партнера. Постійна ескалація з боку Росії створює ризики для інвесторів і ускладнює інтеграцію до європейських структур. Україна опинилася у центрі геополітичного протистояння між Росією та Заходом, що ускладнює її позиціонування як незалежного гравця у міжнародній політиці.

Політична нестабільність, часті зміни в уряді та парламенті створюють ризики для довгострокового планування реформ. Міжнародні партнери часто висловлюють стурбованість щодо відсутності послідовності у впровадженні реформ. Внутрішні політичні суперечності та боротьба між різними політичними групами підривають здатність України консолідувати зусилля для реалізації реформ.

Незважаючи на заявлені амбіції, реальний прогрес у впровадженні ключових реформ (антикорупційна, судова, адміністративна) є недостатньо швидким. Це знижує довіру міжнародних партнерів до України як надійного реформатора. Часто реформи обмежуються законодавчими змінами без реального втілення у життя. Це створює імідж країни, яка не здатна забезпечити виконання своїх зобов'язань. Вплив олігархів на політичні процеси та медіа ускладнює боротьбу з корупцією та перешкоджає прозорості управління. Міжнародні партнери часто підкреслюють, що боротьба з олігархічними структурами є ключовим чинником успіху реформ[30].

Політичні виклики залишаються однією з найбільших перешкод для підвищення міжнародної підтримки України. Військовий конфлікт, політична нестабільність, затримка реформ і вплив олігархів створюють негативний вплив на сприйняття України міжнародною спільнотою. Для подолання цих викликів необхідно забезпечити політичну тяглість, прискорити реалізацію реформ і посилити боротьбу з корупцією. Економічна ситуація в Україні значно впливає на здатність країни залучати міжнародну підтримку та зміцнювати її позиції на світовій арені. Незважаючи на досягнутий прогрес у проведенні реформ, низка економічних бар'єрів залишається актуальною та перешкоджає створенню сприятливого інвестиційного клімату і зростанню довіри з боку міжнародних партнерів[42].

Корупція залишається однією з найбільших перешкод для розвитку економіки України. Незважаючи на створення антикорупційних інституцій, рівень корупції все ще значно впливає на довіру міжнародних партнерів та інвесторів. Іноземні інвестори уникають вкладень у країни з високим рівнем корупції через ризики втрати коштів та адміністративні бар'єри. Недостатня прозорість у використанні фінансової допомоги від міжнародних партнерів створює сумніви щодо ефективності її розподілу. Це знижує готовність донорів до подальшого фінансування реформ.

Проблема відсутності рівних умов для бізнесу через домінування великих корпорацій, контрольованих олігархами, залишається суттєвим

бар'єром. Значне боргове навантаження створює ризики для макроекономічної стабільності України, що відлякує іноземних інвесторів. Нестабільність гривні та залежність від зовнішнього фінансування обмежують здатність України забезпечити стійке економічне зростання. Інфраструктурні проблеми, такі як застаріла транспортна система, обмежують можливості для залучення великих інвестицій у промисловість та логістику. Міжнародні партнери часто акцентують увагу на необхідності значних інвестицій у модернізацію енергетичного та транспортного секторів[8].

Хоча Україна досягла певного прогресу у зменшенні залежності від російських енергоресурсів, повна енергетична незалежність ще не досягнута. Це створює ризики для економічної стабільності та впливає на сприйняття країни як надійного партнера. Соціальні виклики відіграють важливу роль у формуванні міжнародного іміджу України, оскільки вони безпосередньо впливають на сприйняття реформ як з боку громадян, так і міжнародної спільноти. Війна, економічна криза та повільність реформ створюють значний соціальний тиск, що обмежує можливості для консолідації суспільства навколо реформаторського курсу[15].

Низька довіра до судової системи, правоохоронних органів і політичного керівництва підриває підтримку реформ серед громадян. Міжнародні партнери звертають увагу на важливість відновлення довіри для успішної реалізації реформ. Багато реформ сприймаються як неефективні або такі, що служать інтересам еліт, що знижує рівень суспільної підтримки.

Мільйони українців стали внутрішньо переміщеними особами або емігрували за кордон через війну, що створює значні демографічні проблеми. Війна спричинила погіршення економічного становища багатьох сімей, що обмежує можливості для соціального розвитку та створює додатковий тиск на соціальну інфраструктуру. Відсутність ефективної взаємодії між державними органами та громадянським суспільством знижує рівень підтримки реформ. Громадянське суспільство часто виступає критиком реформ, замість того щоб бути їхнім активним партнером.

Економічні бар'єри та соціальні виклики є ключовими факторами, що обмежують міжнародну підтримку України та ефективність реформ. Високий рівень корупції, недостатній розвиток інфраструктури, низька довіра до державних інституцій та демографічні проблеми створюють серйозні перешкоди на шляху до залучення іноземних інвестицій та підтримки. Подолання цих бар'єрів потребує комплексного підходу, що включає ефективну комунікацію реформ, активну взаємодію з громадянським суспільством і стратегічні інвестиції у соціальну інфраструктуру.

Інформаційна політика України є одним із ключових інструментів для підвищення міжнародної підтримки, проте вона стикається з низкою викликів, які обмежують ефективність комунікації. Інформаційні бар'єри пов'язані як із внутрішніми проблемами, так і з зовнішніми факторами, такими як вплив російської дезінформації та недостатня стратегічність комунікаційних кампаній. Росія веде систематичні кампанії, спрямовані на дискредитацію України на міжнародній арені. Фейки про українські реформи, політичну нестабільність і військові події активно поширюються через міжнародні медіа та соціальні мережі. Пропаганда Росії створює викривлене уявлення про Україну серед аудиторій у деяких країнах Європи, Азії та Латинської Америки, що ускладнює залучення підтримки. Часто реформи, які впроваджуються в Україні, не отримують належного висвітлення на міжнародному рівні через відсутність адаптованих матеріалів для іноземних аудиторій. Відсутність достатньої кількості англomовного контенту обмежує охоплення міжнародної аудиторії, особливо серед експертів і бізнес-спільноти. Інформаційні ініціативи часто мають короткостроковий характер і не враховують потреби різних цільових груп. Це знижує їхню ефективність та довготривалий вплив[44].

Українські реформи та досягнення рідко стають темами для провідних міжнародних ЗМІ, що знижує обізнаність світової спільноти про позитивні зміни в країні. Українські комунікаційні організації мало співпрацюють із

міжнародними журналістами та медіаорганізаціями для розповсюдження правдивої інформації про реформи.

Культурні та регіональні аспекти відіграють важливу роль у формуванні міжнародного сприйняття України. Нерівномірне охоплення різних регіонів світу, недостатнє використання культурної дипломатії та низька адаптація комунікаційних стратегій до специфіки культур різних країн обмежують можливості України зміцнити свій міжнародний імідж. Україна недостатньо активно просуває свою культуру, мистецтво та національну ідентичність як інструменти культурної дипломатії. Це обмежує її можливості встановлювати позитивні емоційні зв'язки з міжнародною аудиторією. Брак масштабних культурних заходів, спрямованих на популяризацію української культури у світі, знижує ефективність культурної дипломатії. Українська діаспора у багатьох країнах має великий потенціал для просування позитивного іміджу України, проте взаємодія між державою та діаспорою залишається фрагментарною.

Інформаційні бар'єри та культурні виклики суттєво обмежують здатність України формувати позитивний міжнародний імідж і залучати підтримку. Вплив російської дезінформації, недостатня стратегічність комунікацій, нерівномірне охоплення регіонів і слабке використання культурної дипломатії є ключовими проблемами, які потребують вирішення. Для їх подолання необхідно впроваджувати довгострокові інформаційні стратегії, адаптовані до регіональних і культурних особливостей, та активніше використовувати потенціал м'якої сили через культурну дипломатію.

Інституційна слабкість є одним із найбільших викликів для України у контексті підвищення міжнародної підтримки. Проблеми, пов'язані з недостатньою координацією державних органів, обмеженими фінансовими ресурсами та відсутністю стратегічного підходу, ускладнюють ефективну реалізацію реформ і комунікацію з міжнародною спільнотою. Багато міністерств, агентств та інших державних органів відповідальні за реалізацію реформ і міжнародну комунікацію, але їхні дії часто не узгоджуються. Це

призводить до дублювання функцій, втрати часу та неузгоджених повідомлень для міжнародної спільноти.

Недостатня взаємодія між центральним урядом і місцевими громадами обмежує можливість ефективного втілення реформ на локальному рівні та створює додаткові бар'єри для презентації досягнень України міжнародній аудиторії. Виділення недостатніх фінансових ресурсів на міжнародні комунікаційні кампанії знижує їхню ефективність. Кампанії не завжди мають достатній бюджет для створення якісного контенту, проведення досліджень аудиторії та залучення професійних експертів. Органи, відповідальні за реформи, часто працюють із мінімальним фінансуванням, що ускладнює їхню роботу та обмежує потенціал досягнення значних результатів. У деяких випадках реалізація реформ покладається на зовнішніх експертів замість залучення місцевих фахівців, що знижує довіру до інституцій та ускладнює їхню сталу роботу. Корупція у державних органах знижує ефективність реалізації реформ та ускладнює взаємодію з міжнародними партнерами. Вона також негативно впливає на сприйняття України як надійного партнера[11].

Для подолання викликів і бар'єрів, які стримують міжнародну підтримку України, необхідно впроваджувати системні зміни в управлінні державою, удосконалювати комунікаційні стратегії та зміцнювати інституційну спроможність. Нижче наведено основні кроки, які можуть сприяти розв'язанню проблем:

Крок	Опис
Створення єдиного центру управління реформами	Організація координаційного органу для реалізації реформ і міжнародної комунікації для уникнення дублювання функцій.
Зміцнення співпраці між центральними та місцевими органами влади	Впровадження програм для покращення комунікації між урядом і громадами для ефективнішого втілення реформ і презентації результатів.
Інвестиції у комунікаційні кампанії	Виділення ресурсів на створення якісних матеріалів, дослідження аудиторії та залучення професійних експертів для підвищення ефективності.
Розробка національної стратегії міжнародної комунікації	Визначення пріоритетів для міжнародного позиціонування України та створення довгострокових планів для зосередження ресурсів.

Крок	Опис
Популяризація української культури	Організація міжнародних культурних заходів, виставок, фестивалів і презентацій українського мистецтва для формування позитивного іміджу.
Забезпечення незалежності антикорупційних органів	Підтримка роботи НАБУ, САП і Вищого антикорупційного суду для зміцнення довіри до України як надійного партнера.
Протидія дезінформації	Створення спеціалізованих структур для боротьби з фейками та поширення правдивої інформації про Україну.
Адаптація комунікацій до міжнародних аудиторій	Розробка матеріалів різними мовами та адаптація меседжів до культурних особливостей різних регіонів.

Подолання викликів і бар'єрів, що стримують міжнародну підтримку України, потребує комплексного підходу, який включає інституційні реформи, посилення фінансування, розвиток культурної дипломатії та боротьбу з корупцією. Стратегічне планування, ефективна координація державних органів і сучасна інформаційна політика стануть основою для залучення довготривалої підтримки міжнародних партнерів.

Аналіз ключових викликів і бар'єрів у підвищенні міжнародної підтримки реформ в Україні дозволяє дійти висновку, що ці проблеми є багатогранними та охоплюють політичну, економічну, соціальну, інформаційну та культурну сфери. Незважаючи на певні успіхи у реалізації реформ та формуванні міжнародної підтримки, наявність цих бар'єрів значно ускладнює процес інтеграції України у світове співтовариство, залучення інвестицій та зміцнення міжнародного іміджу. Тривалий військовий конфлікт, політична нестабільність та вплив олігархів суттєво ускладнюють проведення реформ і формування позитивного міжнародного образу. Затримка у впровадженні ключових реформ посилює сумніви міжнародних партнерів щодо здатності України виконувати свої зобов'язання.

Корупція, недостатня прозорість державного управління, енергетична залежність та слабкий розвиток інфраструктури створюють негативний вплив

на економічний імідж України. Ці проблеми підривають довіру іноземних інвесторів і партнерів, що стримує економічний розвиток країни. Низький рівень довіри до державних інституцій, соціальні наслідки війни, міграція населення та демографічні проблеми створюють тиск на соціальну стабільність. Недостатня взаємодія між владою та громадянським суспільством посилює відчуження населення від реформаторських ініціатив. Російська дезінформація, відсутність чіткої інформаційної стратегії, недостатня співпраця з міжнародними медіа та слабе використання цифрових платформ значно обмежують ефективність міжнародної комунікації. Низька обізнаність про Україну в Азії, Африці та Латинській Америці, відсутність адаптованих до регіональних особливостей комунікаційних стратегій та слабка роль культурної дипломатії обмежують потенціал міжнародної підтримки[39].

Недостатня координація між державними органами, брак фінансування та короткостроковий підхід до планування обмежують здатність України досягати довгострокових цілей у міжнародних відносинах. Створення єдиного центру управління реформами передбачає організацію координаційного органу, відповідального за реалізацію реформ і міжнародну комунікацію, що дозволить уникнути дублювання функцій і покращить узгодженість дій між державними структурами. Зміцнення співпраці між центральними та місцевими органами влади через впровадження програм для покращення комунікації між урядом і громадами сприятиме ефективнішому втіленню реформ та презентації їхніх результатів. Інвестиції у комунікаційні кампанії мають на меті виділення достатніх ресурсів на створення якісних інформаційних матеріалів, дослідження аудиторії та залучення професійних експертів, що підвищить ефективність міжнародної комунікації. Розробка національної стратегії міжнародної комунікації, яка включає визначення ключових пріоритетів для міжнародного позиціонування України та створення довгострокових планів, допоможе зосередити ресурси на найбільш важливих напрямках. Популяризація української культури через організацію

міжнародних культурних заходів, виставок, фестивалів і презентацій українського мистецтва сприятиме формуванню позитивного іміджу країни. Забезпечення незалежності антикорупційних органів через підтримку роботи НАБУ, САП і Вищого антикорупційного суду зміцнить довіру до України як надійного партнера. Протидія дезінформації шляхом створення спеціалізованих структур для боротьби з фейками та поширення правдивої інформації про Україну є важливою складовою стратегічної комунікації. Адаптація комунікацій до міжнародних аудиторій шляхом розробки матеріалів різними мовами та адаптації меседжів до культурних особливостей різних регіонів дозволить забезпечити більшу ефективність міжнародної комунікації України.

Подолання бар'єрів, що стримують міжнародну підтримку України, є критично важливим для її подальшого розвитку. Успішна реалізація реформ, ефективна комунікація досягнень та активне використання м'якої сили дозволять Україні зміцнити свої позиції на міжнародній арені та залучити довгострокову підтримку з боку світової спільноти.

РОЗДІЛ 3

Створення та впровадження інформаційної кампанії з підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні

3.1 Аналіз цільової аудиторії та ключових міжнародних стейкхолдерів.

Ефективна інформаційна кампанія, спрямована на підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні, неможлива без глибокого аналізу цільової аудиторії та ключових міжнародних стейкхолдерів. Цей аналіз дозволяє визначити, хто саме впливає на ухвалення рішень щодо підтримки України, які їхні інтереси, очікування та особливості сприйняття інформації.

Цільова аудиторія інформаційної кампанії є багатогранною і включає як політичних лідерів, міжнародні організації та бізнес-спільноту, так і широку громадськість у різних регіонах світу. Водночас, міжнародні стейкхолдери, такі як Європейський Союз, США, ООН, НАТО та регіональні партнери, мають різні пріоритети і мотивації щодо співпраці з Україною.

Метою аналізу є:

- Визначення ключових груп, які можуть вплинути на формування міжнародної підтримки реформ.
- Розуміння їхніх інтересів, очікувань і специфіки комунікації.
- Сегментація аудиторії за регіонами та сферами інтересів для підвищення ефективності кампанії.

Аналіз цільової аудиторії та стейкхолдерів є основою для розробки адаптованих меседжів, які враховують культурні, політичні та економічні особливості кожної групи. Це дозволяє створювати цілеспрямовані комунікаційні стратегії, які максимально ефективно доносять інформацію про досягнення України та її потреби у міжнародній підтримці. Цільова аудиторія інформаційної кампанії включає кілька основних категорій, кожна з яких має

свої особливості сприйняття інформації та впливу на ухвалення рішень. Нижче наведено детальний аналіз ключових груп:

Аудиторія	Роль	Особливості	Приклади
Політичні лідери та уряди	Політичні лідери та уряди є основними суб'єктами ухвалення рішень щодо надання фінансової, політичної чи військової підтримки Україні.	Пріоритетами є стратегічна безпека, стабільність у регіоні та дотримання демократичних цінностей. Важливо демонструвати прогрес у реформах, боротьбі з корупцією та захисті прав людини.	Європейська комісія, Конгрес США, уряди Німеччини, Франції, Великої Британії.
Міжнародні фінансові та гуманітарні організації	Організації, такі як МВФ, Світовий банк, ООН і Червоний Хрест, відіграють ключову роль у наданні фінансової та технічної допомоги, а також у гуманітарних ініціативах.	Орієнтуються на прозорість використання ресурсів, виконання умов співпраці та довгостроковий вплив проєктів. Важливо підкреслювати результати реформ, що впливають на добробут населення.	МВФ, Світовий банк, ООН, Червоний Хрест.
Іноземний бізнес та інвестори	Інвестори можуть стати важливими партнерами у відновленні економіки України та створенні робочих місць.	Гарантії безпеки інвестицій, стабільність законодавства, сприятливі умови для бізнесу. Важливо демонструвати відкритість ринків, прозорість державного управління та успішні кейси.	Siemens, Cargill, ArcelorMittal.
Міжнародні медіа та журналісти	Журналісти та медіа мають великий вплив на формування громадської думки та обізнаності міжнародної спільноти про події в Україні.	Забезпечення оперативності, доступності та достовірності інформації. Потребують чітких фактів, цифр і людських історій, які роблять реформи зрозумілими для аудиторії.	BBC, CNN, Reuters, Deutsche Welle.
Широка громадськість у ключових регіонах світу	Громадська думка формує політичний порядок денний, впливає на рішення урядів і міжнародних організацій.	Інтерес до об'єктивної інформації, особистих історій і людського виміру реформ. Ефективні канали: соціальні мережі, відео, блогери, інфлюенсери.	YouTube, Instagram, TikTok, місцеві блогери.

Аналіз цільової аудиторії дозволяє глибше зрозуміти, які групи впливають на міжнародну підтримку України та яким чином з ними слід

комунікувати. Політичні лідери, міжнародні організації, бізнес, медіа та широка громадськість є основними категоріями аудиторії, кожна з яких потребує адаптованого підходу. Це дозволить створити ефективну інформаційну кампанію, яка відповідає потребам і очікуванням кожної групи.

Кожна цільова аудиторія, залучена до підтримки українських реформ, має свої унікальні інтереси, які визначають її ставлення до країни та готовність до співпраці. Аналіз інтересів і пріоритетів дозволяє створювати таргетовані повідомлення, що відповідають очікуванням аудиторії, та підвищувати ефективність інформаційної кампанії.

Політичні лідери є ключовими гравцями у формуванні політики підтримки України на міжнародному рівні. Їхні інтереси базуються на питаннях безпеки, геополітичної стабільності та захисту демократичних цінностей. Міжнародні організації, такі як МВФ, Світовий банк і ООН, зосереджують увагу на досягненні прозорості, ефективного управління та підтримці вразливих груп населення. Міжнародні компанії та інвестори зацікавлені у створенні стабільного бізнес-клімату, який забезпечить їхній фінансовий успіх і мінімізацію ризиків. Медіа є одним із ключових каналів донесення інформації про Україну до широкої аудиторії. Також широка громадськість впливає на формування політичного порядку денного через суспільну думку та громадянські ініціативи.

Для ефективної інформаційної кампанії важливо враховувати регіональні особливості, які впливають на сприйняття України. Різні регіони світу мають специфічні політичні, економічні та культурні пріоритети, що визначають підходи до комунікації. Європа є найбільшим партнером України у впровадженні реформ. Європейські країни зацікавлені у стабільності регіону та підтримці демократичних цінностей. Основними напрямками є реформа судової системи, боротьба з корупцією та дотримання прав людини. Особлива увага приділяється енергетичній безпеці та інтеграції України у європейські енергетичні ринки, а також співпраці у рамках політики "Східного партнерства". Стратегії включають інформування про прогрес реформ через

ключові європейські медіа, організацію конференцій і форумів з питань реформ за участю європейських партнерів. Північна Америка (США та Канада) є стратегічним партнером України у сфері оборони та економічної підтримки. Головними пріоритетами є боротьба з російською агресією, економічна співпраця у галузі ІТ, енергетики та сільського господарства, а також надання гуманітарної допомоги постраждалим від війни. Ефективними стратегіями є демонстрація успіхів України через історії боротьби та перемог, а також залучення української діаспори для формування позитивного іміджу країни. Азія є потенційним партнером у сфері торгівлі, інвестицій та інновацій. Регіон проявляє інтерес до сільськогосподарської продукції, технологій та співпраці у рамках ініціативи "Один пояс, один шлях". Однак обізнаність про Україну як демократичну державу залишається низькою. Для успіху в цьому регіоні необхідно просувати Україну як надійного партнера через виставки та торгові місії, а також адаптувати інформаційні матеріали до культурних особливостей (наприклад, локалізувати контент китайською мовою). Африка та Латинська Америка є новими ринками для українського експорту та потенційними гуманітарними партнерами. Взаємодія з Україною тут обмежена, а інформація про країну значною мірою залежить від міжнародних медіа. Для успішної комунікації важливо використовувати гуманітарні ініціативи для створення позитивного іміджу України та співпрацювати з місцевими медіа для поширення інформації. Близький Схід виступає партнером у сфері енергетики та сільського господарства. Основна увага зосереджена на забезпеченні продовольчої безпеки та підтримці стабільності у регіоні через стратегічну співпрацю. Ключовими стратегіями є просування українських сільськогосподарських продуктів, демонстрація співпраці у сфері продовольчої допомоги та посилення економічних зв'язків. Врахування цих регіональних особливостей дозволить підвищити ефективність інформаційної кампанії та сприяти формуванню позитивного міжнародного іміджу України. Сегментація аудиторії за регіонами світу дозволяє адаптувати комунікаційні стратегії до потреб і особливостей кожного регіону. Такий підхід допоможе

Україні ефективно просувати свої реформи, залучати міжнародну підтримку та зміцнювати свій імідж на глобальному рівні.

Аналіз цільової аудиторії та міжнародних стейкхолдерів є фундаментальним етапом для планування ефективною інформаційною кампанією. Цей процес базується на використанні різноманітних методів збору, обробки та інтерпретації даних, що дозволяють визначити потреби, очікування та поведінкові характеристики різних груп.

Соціологічні опитування є одним із найпоширеніших методів дослідження цільової аудиторії. Цим методом можна визначити рівень обізнаності міжнародної аудиторії про реформи в Україні та виявити очікування аудиторії щодо дій української влади. Також дуже корисним є аналіз медіа та соціальних мереж. Цей метод дозволяє дослідити, як різні аудиторії сприймають Україну через призму медіа та контенту в соціальних мережах. Цілями цього методу є моніторинг тональності згадок про Україну у міжнародних ЗМІ, визначення ключових тем, які цікавлять аудиторію (наприклад, реформи, війна, економіка) та виявлення інформаційних прогалин або хибних уявлень. Для цього використовуються спеціалізовані платформи для аналізу соціальних мереж (Hootsuite, Brandwatch).

Також ефективним методом є проведення інтерв'ю з представниками цільової аудиторії та організація фокус-груп дозволяють отримати більш глибоке розуміння їхніх потреб та очікувань. Завданням цього методу є збір якісних даних про мотивації та ставлення аудиторії та оцінка ефективності попередніх комунікаційних ініціатив. Особисті інтерв'ю з ключовими стейкхолдерами (наприклад, представниками урядів або міжнародних організацій) та онлайн-фокус-групи для залучення ширшої аудиторії використовуються цим методом.

Рис 3: Ефективність каналів комунікації (у балах від 0 до 10)

Ця діаграма ілюструє, які канали є найбільш ефективними для досягнення цільової аудиторії. Вона допоможе підкреслити логіку вибору інструментів комунікації у межах стратегії. Це допоможе деталізувати потреби аудиторії. Дослідження поведінки цільової аудиторії також допомагає зрозуміти, як люди взаємодіють із комунікаційними матеріалами. Цим методом дається оцінка ефективності контенту (відео, статей, соціальних медіа) та визначаються найпопулярніші формати і канали комунікації. Для дослідження цим методом використовується веб-аналітика (Google Analytics, Hotjar) та аналіз взаємодій у соціальних мережах (лайки, коментарі, поширення).

Розробка адаптованих меседжів для різних аудиторій є важливим кроком. Інформація повинна відповідати інтересам і потребам кожної групи: для політичних лідерів слід акцентувати увагу на стратегічній важливості України для глобальної безпеки, а для бізнесу – демонструвати стабільність та інвестиційний потенціал. Крім того, меседжі повинні враховувати культурні особливості регіонів: в Азії необхідно підкреслювати економічну вигоду, а в країнах Європейського Союзу – демократичні цінності. Використання

сучасних цифрових технологій також відіграє ключову роль. Соціальні мережі, такі як Twitter, LinkedIn та Facebook, дозволяють охопити широку аудиторію, тоді як цифрова аналітика допомагає відстежувати поведінку користувачів і своєчасно коригувати стратегію комунікації. Інтерактивні формати, зокрема відео, вебінари, подкасти та віртуальні тури, сприяють більш ефективному сприйняттю інформації. Посилення співпраці з міжнародними медіа є важливим аспектом стратегії. Інформаційні кампанії у провідних світових ЗМІ, таких як BBC, CNN, Reuters, сприятимуть формуванню позитивного іміджу України. Організація прес-турів для ознайомлення журналістів з успішними реформами та забезпечення оперативної комунікації під час кризових ситуацій дозволить покращити поінформованість міжнародної спільноти. Для ефективної взаємодії зі стейкхолдерами важливо підтримувати двосторонній діалог. Персоналізовані підходи, такі як встановлення індивідуальних контактів через зустрічі, брифінги та обговорення спільних ініціатив, сприятимуть зміцненню партнерських відносин. Додатково, залучення незалежних міжнародних експертів допоможе підвищити довіру до реформ в Україні. Розширення географії комунікацій є важливим завданням, яке передбачає активну роботу з країнами Азії, Африки та Латинської Америки для формування нових партнерств. Створення локалізованих матеріалів мовами регіонів (китайською, іспанською, арабською) та врахування місцевих культурних особливостей дозволить покращити ефективність комунікації.

Інвестиції у розвиток бренду України мають включати використання культурної дипломатії через організацію фестивалів, виставок та освітніх програм, що сприятиме популяризації української культури. Важливо також демонструвати успіхи реформ через конкретні приклади, які ілюструють реальні зміни у сферах діджиталізації, антикорупції, освіти та медицини. Моніторинг і оцінка ефективності комунікацій є необхідними для досягнення поставлених цілей. Регулярні дослідження, аналіз взаємодії аудиторії з контентом та коригування стратегій на основі отриманого зворотного зв'язку

допоможуть підвищити результативність інформаційних кампаній. Усі ці заходи спрямовані на формування позитивного міжнародного іміджу України та посилення її позицій на світовій арені. Ефективна робота з цільовою аудиторією та стейкхолдерами потребує використання сучасних методів аналізу, адаптації комунікацій до їхніх потреб і пріоритетів, а також активного використання цифрових технологій. Рекомендації, представлені у цьому підрозділі, допоможуть зміцнити міжнародну підтримку України, залучити нові ресурси та підвищити довіру до країни на міжнародній арені.

Аналіз цільової аудиторії та ключових міжнародних стейкхолдерів є критично важливим етапом у розробці інформаційної кампанії для підвищення міжнародної підтримки українських реформ. Дослідження дозволило ідентифікувати основні категорії аудиторій, зрозуміти їхні інтереси, пріоритети та визначити методи взаємодії, які сприятимуть досягненню стратегічних цілей України на міжнародній арені. Ефективна робота з цільовою аудиторією та міжнародними стейкхолдерами є критично важливою для формування довіри до України та залучення довгострокової підтримки. Глибокий аналіз аудиторії дозволяє створювати адаптовані комунікаційні стратегії, що враховують різноманіття інтересів та пріоритетів кожної групи.

3.2 Розробка стратегії та плану реалізації кампанії.

Розробка стратегії інформаційної кампанії є одним із ключових етапів у процесі формування міжнародної підтримки українських реформ. Без чіткої, добре продуманої стратегії будь-яка кампанія ризикує стати малоефективною, оскільки вона може не враховувати потреби цільової аудиторії, регіональні особливості та сучасні виклики глобального інформаційного простору. Стратегія слугує дорожньою картою, яка визначає основні цілі, пріоритети, методи та інструменти досягнення результатів.

У контексті реформ, які здійснюються в Україні, інформаційна кампанія має вирішальне значення для досягнення кількох ключових завдань. Вона повинна:

1. Донести до міжнародної спільноти об'єктивну інформацію про прогрес реформ.
2. Протидіяти дезінформаційним атакам, зокрема з боку Росії, які дискредитують Україну.
3. Формувати позитивний імідж країни як надійного партнера, готового до співпраці у сферах економіки, політики та безпеки.

Кампанія повинна охоплювати всі ключові групи аудиторії, враховувати їхні інтереси та специфіку сприйняття інформації. Стратегія має бути гнучкою, щоб оперативно реагувати на зміни у міжнародному середовищі, зокрема на кризові ситуації. Усі дії в рамках кампанії повинні бути спрямовані на досягнення конкретних, вимірюваних результатів. У контексті міжнародної підтримки реформ в Україні цілі інформаційної кампанії мають бути орієнтовані на досягнення як короткострокових, так і довгострокових результатів. Визначення цілей інформаційної кампанії є ключовим етапом, який впливає на всі інші аспекти її реалізації. Визначення цілей інформаційної кампанії є ключовим етапом, який впливає на всі інші аспекти її реалізації. Нижче наведено детальний аналіз ключових цілей:

Ціль	Опис	Стратегічні дії
Короткострокові цілі	Створення базового рівня обізнаності міжнародної спільноти про реформи в Україні	<ul style="list-style-type: none"> - Інформування про прогрес реформ у сферах антикорупції, децентралізації, цифровізації та судової реформи - Протидія дезінформації через оперативне надання фактів - Створення платформ для міжнародного діалогу за участю партнерів та експертів
Середньострокові цілі	Розширення та зміцнення міжнародних партнерств, формування позитивного іміджу України	<ul style="list-style-type: none"> - Залучення нових партнерів із країн Азії, Африки, Латинської Америки - Поглиблення співпраці з ЄС, США, Канадою, Японією, МВФ, Світовим банком, НАТО - Просування України як сучасної демократичної держави, що впроваджує європейські цінності
Довгострокові цілі	Забезпечення сталого міжнародного іміджу України	<ul style="list-style-type: none"> - Позиціонування України як надійного партнера в економічній, політичній та безпековій сферах - Формування стабільного інвестиційного клімату - Зміцнення зв'язків із міжнародними об'єднаннями та підтримка євроінтеграційного курсу
Цілі за аудиторіями	Врахування специфіки цільових груп	<ul style="list-style-type: none"> - Політичні лідери: Підтримка України як елемента стратегії безпеки - Міжнародні організації: Демонстрація прозорості у використанні допомоги - Іноземний бізнес: Показ стабільності й реформ - Медіа: Надання достовірної інформації - Широка громадськість: Емоційний зв'язок через людські історії
Принцип SMART	Забезпечення ефективності цілей через конкретність, вимірюваність, досяжність, релевантність та обмеженість у часі	<ul style="list-style-type: none"> - Specific: Наприклад, збільшити обізнаність про реформи на 20% у країнах ЄС протягом року - Measurable: Визначення метрик (кількість публікацій, охоплення у соцмережах) - Achievable: Врахування ресурсів - Relevant: Відповідність стратегічним цілям України

Визначення цілей інформаційної кампанії є ключовим етапом, який впливає на всі інші аспекти її реалізації. Чітко сформульовані, вимірювані та релевантні цілі дозволяють забезпечити спрямованість усіх дій на досягнення стратегічних результатів. Цілі мають враховувати інтереси різних груп аудиторії та відповідати загальним пріоритетам України у сфері реформ.

Стратегія інформаційної кампанії для підвищення міжнародної підтримки українських реформ повинна бути ретельно структурованою і складатися з основних елементів, які забезпечують її ефективність. Основні елементи включають визначення ключових меседжів, адаптацію до цільової аудиторії, вибір відповідних інструментів і методів реалізації[37].

Ключові меседжі кампанії – це основні повідомлення, які повинні бути донесені до цільової аудиторії з урахуванням її інтересів і потреб. Вони мають бути чіткими, зрозумілими та адаптованими до специфіки кожної групи. Основними меседжами є прогрес у реформах, що підкреслює досягнення України у сферах боротьби з корупцією, децентралізації, судовій реформі, цифровізації та енергетичній незалежності. Важливим є також наголос на інтеграції до європейської спільноти шляхом підтвердження зобов'язань України щодо впровадження європейських цінностей і стандартів. Особливу увагу варто приділити людському виміру реформ, використовуючи реальні історії успіху громадян, підприємців і місцевих громад, які демонструють позитивний вплив змін. Окремий акцент – геополітична роль України, яка є форпостом демократії у Східній Європі та ключовим партнером у стримуванні російської агресії. Для ефективного донесення інформації адаптація меседжів до кожної аудиторії є критично важливою. Політичним лідерам варто наголошувати на стратегічній важливості України для безпеки та стабільності регіону. Міжнародним організаціям необхідно демонструвати прозорість і відповідальність у використанні фінансової допомоги, а також довгостроковий вплив реформ. Для іноземного бізнесу важливо показати стабільний інвестиційний клімат і сприятливі умови для ведення бізнесу. Широкій громадськості слід висвітлювати людські історії, які показують, як

реформи покращують життя українців. Меседжі також повинні бути адаптовані до географічного контексту. У Європі доцільно акцентувати на демократичних реформах і співпраці в енергетичній сфері. У Північній Америці слід наголошувати на геополітичній важливості України та інвестиційних можливостях. Для країн Азії, Африки та Латинської Америки доречно виділяти аспекти економічної співпраці, сільського господарства та гуманітарних ініціатив. Канали комунікації повинні бути обрані з урахуванням звичок і уподобань кожної аудиторії. Традиційні медіа, як-от міжнародні телеканали (BBC, CNN, Al Jazeera), друковані видання (The New York Times, Le Monde) та радіо (Voice of America, BBC World Service), залишаються важливими для широкої аудиторії, зокрема політичних лідерів і старших поколінь. Цифрові медіа, зокрема Facebook, Twitter, LinkedIn та YouTube, дозволяють охопити молодшу та професійну аудиторію, поширюючи офіційні повідомлення, новини, відео та аналітичні матеріали. Прямий контакт із ключовими стейкхолдерами через дипломатичні зустрічі, міжнародні форуми та бізнес-заходи є ефективним способом персоналізованої комунікації. Важливими є також культурні заходи, як-от виставки, фестивалі, освітні програми та ініціативи діаспори, що формують емоційний зв'язок із міжнародною аудиторією. Інноваційні підходи, такі як використання віртуальної та доповненої реальності, подкасти, вебінари та інфографіки, дозволяють ефективно демонструвати досягнення України та залучати ширшу аудиторію.

Таким чином, кампанія має враховувати регіональні особливості, культурний контекст та інформаційні потреби кожної цільової групи, обираючи правильні меседжі, адаптовані до аудиторії, та оптимальні канали для їх комунікації. Основні елементи стратегії, такі як ключові меседжі, адаптація до аудиторії та використання різноманітних інструментів комунікації, є фундаментом для ефективної інформаційної кампанії. Вибір каналів комунікації повинен відповідати звичкам і уподобанням цільової аудиторії. Використання традиційних медіа, соціальних мереж, прямих

контактів та культурної дипломатії дозволить охопити максимальну кількість стейкхолдерів та забезпечити їхню підтримку.

Ефективна реалізація інформаційної кампанії потребує чітко визначених етапів, які дозволяють послідовно та структуровано досягати її цілей. Кожен етап має свої завдання, інструменти та показники оцінки ефективності. Розробка та реалізація інформаційної кампанії щодо підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні передбачає три ключові етапи: підготовчий, етап впровадження та етап оцінки.

Цей етап визначає основи для подальшої реалізації кампанії, включаючи дослідження, планування та розробку ключових компонентів. Вивчаються потреби, інтереси та пріоритети кожної групи стейкхолдерів, таких як міжнародні організації, політичні лідери, бізнес, медіа та громадськість. Створюються меседжі які адаптуються для різних аудиторій, з урахуванням їхніх регіональних, культурних та професійних особливостей. Визначаються оптимальні платформи для донесення інформації – традиційні медіа, соціальні мережі, дипломатичні заходи тощо. Оцінюються необхідні фінансові, людські і технічні ресурси для реалізації кампанії. Створюється покроковий план з чіткими термінами виконання завдань. На цьому етапі здійснюється основна робота з реалізації заходів, передбачених стратегією. Починається з запуску інформаційної кампанії, що включає поширення матеріалів у міжнародних медіа, таких як CNN, BBC, Deutsche Welle, The New York Times, а також використання соціальних мереж для просування меседжів через платформу Facebook, Twitter, LinkedIn і YouTube. Окрім того, організуються прес-конференції, брифінги та інтерв'ю для міжнародних журналістів. Паралельно проводяться заходи, зокрема участь у міжнародних форумах і конференціях, таких як Давоський економічний форум і саміти ООН, а також організація культурних і гуманітарних заходів для залучення міжнародної уваги до України. Кампанія постійно адаптується до зовнішніх викликів, таких як дезінформація або зміни в міжнародній політичній обстановці, з модифікацією меседжів і інструментів для підвищення ефективності. Важливим елементом є

моніторинг охоплення аудиторії, який включає аналіз публікацій у медіа, переглядів у соціальних мережах та відвідуваності заходів, із використанням інструментів, таких як Google Analytics і Hootsuite. Збір зворотного зв'язку проводиться через опитування серед аудиторії для оцінки сприйняття кампанії, а також аналіз реакцій міжнародних партнерів, експертів і журналістів. На основі отриманих даних вносяться коригування в стратегію для підвищення ефективності майбутніх кампаній. Ресурсне забезпечення є ключовим елементом успішної реалізації будь-якої інформаційної кампанії. Кампанія для підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні потребує фінансових, людських, технічних та інформаційних ресурсів, які повинні бути раціонально розподілені та використані[40].

Для реалізації масштабної інформаційної кампанії необхідно забезпечити достатнє фінансування, яке покриватиме всі ключові витрати. Основними джерелами фінансування можуть бути державний бюджет України, міжнародна допомога та приватний сектор. Зокрема, державне фінансування може здійснюватися через Міністерство закордонних справ, Міністерство культури та інформаційної політики. Міжнародна допомога передбачає гранти та технічну підтримку від ЄС, США, ООН, Світового банку та інших донорів. Приватний сектор може долучитися до співфінансування окремих ініціатив через партнерство з українськими та міжнародними компаніями. Основні витрати включають виробництво контенту (відео, статті, інфографіки, подкасти), проведення рекламних кампаній у медіа та соціальних мережах, а також організацію заходів, таких як конференції, виставки та культурні акції. Для забезпечення високого рівня якості виконання завдань потрібні фахівці з різних галузей, зокрема експерти зі стратегічних комунікацій для розробки меседжів і координації кампанії, журналісти та медіа-менеджери для підготовки матеріалів і співпраці з міжнародними медіа, а також аналітики для дослідження цільової аудиторії та моніторингу ефективності. Також важливо залучити міжнародних консультантів із

досвідом проведення глобальних кампаній, які допоможуть адаптувати стратегію до міжнародного контексту.

Для успішної реалізації кампанії необхідні сучасні технології та інструменти, що забезпечують ефективну комунікацію й аналіз даних. Це включає використання платформ соціальних мереж (Facebook, Twitter, LinkedIn, Instagram), систем аналітики (Google Analytics, Brandwatch) та інструментів для створення мультимедійного контенту (Adobe Creative Suite, Canva). Крім того, потрібно забезпечити інфраструктуру для проведення заходів: приміщення для конференцій і виставок, а також технічне обладнання для трансляції та запису подій.

Інформаційна база є основою для створення якісного контенту та аргументації. Вона має включати дані про реформи (статистика, аналітичні звіти, успішні кейси), матеріали про Україну (культурна спадщина, історія, досягнення у сучасних сферах, таких як ІТ, енергетика та сільське господарство) і контент про міжнародну співпрацю (приклади успішних спільних проєктів із ЄС, США та іншими партнерами). Ефективне управління ресурсами передбачає оптимізацію витрат і регулярний моніторинг використання фінансових і людських ресурсів для забезпечення прозорості та ефективності. Це дозволить досягти максимального охоплення аудиторії при ефективному розподілі бюджету. Етапи реалізації кампанії забезпечують структурованість і послідовність її виконання, що сприяє досягненню цілей. Ресурсне забезпечення, включаючи фінансові, людські, технічні та інформаційні ресурси, є критично важливим для успіху кампанії. Визначення джерел фінансування, залучення кваліфікованих спеціалістів і використання сучасних технологій забезпечить ефективність кампанії та її вплив на міжнародну аудиторію.

Ризики є невід'ємною частиною реалізації будь-якої інформаційної кампанії, особливо в контексті міжнародної підтримки реформ, де на процес впливають зовнішні та внутрішні фактори. Для забезпечення ефективності

кампанії важливо заздалегідь ідентифікувати потенційні ризики, оцінити їхній вплив та розробити стратегії їхнього подолання.

Успішна реалізація інформаційної кампанії залежить від ефективного планування, правильної організації та здатності до адаптації. Нижче наведено основні рекомендації, які допоможуть підвищити ефективність кампанії. Реалізація ефективної інформаційної кампанії для підвищення міжнародної підтримки українських реформ вимагає комплексного підходу, орієнтованого на досягнення конкретних результатів. Основний акцент має бути зроблений на ключових цільових аудиторіях, зокрема політичних лідерах, бізнесі, міжнародних організаціях та медіа. Для цього важливо розробляти меседжі, які враховують їхні потреби та інтереси.

Кампанія повинна базуватися на SMART-цілях, тобто конкретних, вимірюваних, досяжних, релевантних та обмежених у часі завданнях для кожного етапу. Фінансова прозорість є критично важливою для підвищення довіри партнерів і донорів. Співпраця з міжнародними організаціями дозволить використовувати їхні ресурси та експертизу для підвищення ефективності кампанії.

Цифрові технології мають стати важливим інструментом, що включає використання соціальних мереж, онлайн-вебінарів, подкастів і відеоконтенту, особливо для залучення молодшої аудиторії. Крім того, створення візуального контенту, такого як інфографіки, анімації та інтерактивні презентації, забезпечить легше сприйняття складної інформації. Культурна дипломатія також відіграє важливу роль. Організація заходів, які просувають позитивний імідж України через мистецтво, культуру та освіту, допоможе формувати емоційний зв'язок із цільовою аудиторією. Регулярний діалог із міжнародними партнерами через зустрічі, форуми та обмін досвідом зміцнить довіру та сприятиме спільним ініціативам. Реалізація проєктів у партнерстві з міжнародними організаціями підкреслює важливість колективного підходу. Для вимірювання ефективності кампанії необхідно використовувати ключові показники (KPI), такі як охоплення аудиторії, залучення партнерів і рівень

довіри до України. Зворотний зв'язок у вигляді опитувань і аналізу відгуків дозволить коригувати стратегію в реальному часі.

Етапи реалізації кампанії включають три основні фази: підготовку, впровадження та оцінку ефективності. На кожному з цих етапів необхідно виконувати специфічні завдання, які забезпечать послідовність і структурованість роботи. Ресурсне забезпечення передбачає залучення фінансових, людських, технічних та інформаційних ресурсів, ефективне управління якими є ключем до успіху. Управління ризиками дозволяє передбачити можливі виклики й мінімізувати їхній вплив на результативність кампанії. Рекомендації щодо реалізації кампанії акцентують на важливості адаптації стратегії до потреб аудиторії, використанні сучасних технологій і регулярному моніторингу результатів. У підсумку, успішна інформаційна кампанія базується на чіткому плануванні, професійному управлінні ресурсами та здатності оперативно реагувати на зовнішні виклики.

3.3 Оцінка ефективності та заходи для управління ризиками.

Оцінка ефективності є одним із ключових компонентів успішної реалізації інформаційної кампанії, оскільки дозволяє визначити, наскільки кампанія досягає поставлених цілей і які аспекти потребують вдосконалення. Управління ризиками, своєю чергою, забезпечує стабільність і передбачуваність кампанії, допомагаючи мінімізувати вплив негативних чинників.

Оцінка ефективності інформаційної кампанії для підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні є ключовим інструментом для аналізу її впливу на міжнародну аудиторію та вдосконалення стратегії. Це включає моніторинг охоплення аудиторії, рівня залучення та зміни ставлення до України. Важливо використовувати систематизовану методологію, яка враховує специфіку аудиторії, мету кампанії та обрані канали комунікації. Основні показники ефективності включають охоплення у соціальних мережах, згадки в міжнародних медіа, частоту запитів на додаткову інформацію та зміну громадської думки. Для цього використовують аналітичні інструменти (Google Analytics, Hootsuite), моніторинг медіа, онлайн-опитування й аналіз заходів, організованих у межах кампанії. Регулярні звіти, проміжні та фінальні оцінки допомагають вчасно коригувати стратегію та формувати рекомендації на майбутнє.

Управління ризиками є невід'ємною частиною кампанії. Серед основних викликів — недостатнє фінансування, брак координації між організаціями, дезінформація, геополітичні зміни, культурні бар'єри та помилки у комунікаціях. Їх ідентифікація та аналіз дозволяють розробляти превентивні заходи для зменшення впливу негативних факторів. Ефективна реалізація кампанії має забезпечити такі результати:

- Зростання обізнаності про реформи та позитивне ставлення до України серед міжнародної аудиторії.
- Посилення довіри до України як до надійного партнера.
- Активізацію інтересу міжнародних партнерів до співпраці.

Водночас кампанія стикається з низкою обмежень, таких як недостатнє охоплення окремих аудиторій, брак локалізованого контенту для регіонів із низкою обізнаністю про Україну та недостатня оперативність у реагуванні на інформаційні атаки. Управління ризиками є необхідною умовою успішної реалізації інформаційної кампанії. Воно передбачає розробку та впровадження превентивних і коригувальних заходів для мінімізації їхнього впливу.

Ефективна інформаційна кампанія для підвищення міжнародної підтримки реформ в Україні потребує комплексного підходу, що включає моніторинг, управління ризиками та адаптацію стратегії. Одним із ключових завдань є протидія дезінформації шляхом створення команд, які оперативно аналізують інформаційний простір, виявляють фейкові новини та реагують на них через офіційні заяви, прес-конференції та активність у соціальних мережах. Ретельне планування передбачає проведення попередніх досліджень цільової аудиторії, регіональних особливостей та потенційних ризиків. Важливо забезпечити прозорість у процесі реалізації кампанії, надаючи відкритий доступ до звітів про результати реформ, використання ресурсів і досягнення цілей. Для посилення ефективності кампанії необхідно навчати комунікаційні команди, підвищуючи їхню професійну компетентність, а також активно залучати міжнародних партнерів і співпрацювати з громадянським суспільством. Моніторинг ефективності є основою вдосконалення стратегії. Він охоплює аналіз охоплення аудиторії (перегляди, взаємодії, поширення в соціальних мережах), медіа-висвітлення (кількість і тональність згадок у міжнародних ЗМІ) та зворотного зв'язку від аудиторії (опитування, відгуки, реакції). Постійний аналіз результатів дозволяє вносити оперативні зміни, фокусуватися на найбільш ефективних інструментах комунікації та адаптуватися до кризових ситуацій.

Системний підхід до управління ризиками допомагає ідентифікувати потенційні проблеми та мінімізувати їхній вплив. До основних ризиків належать недостатнє фінансування, брак координації між партнерами, дезінформаційні атаки, культурні бар'єри та зміни у міжнародному

середовищі. Їхнє врахування дозволяє зберігати довіру до України, оперативно реагувати на виклики та підтримувати стабільність кампанії.

Загалом ефективна інформаційна кампанія базується на прозорості, гнучкості, професіоналізмі та партнерстві. Такий підхід дозволяє підвищувати довіру до України, розширювати мережу міжнародних контактів, формувати позитивний імідж держави та досягати поставлених цілей у складних міжнародних умовах. Системний підхід до оцінки ефективності та управління ризиками дозволяє інформаційній кампанії досягати поставлених цілей і підтримувати високий рівень довіри до України на міжнародній арені.

ВИСНОВКИ

Магістерська робота на тему «Розробка кампанії для підвищення рівня міжнародної підтримки українських реформ» присвячена актуальному та важливому питанню, яке стосується формування позитивного міжнародного іміджу України та залучення підтримки з боку ключових міжнародних партнерів. У сучасних умовах, коли Україна знаходиться в центрі геополітичної уваги через складну ситуацію з безпекою, економічні виклики та необхідність масштабних реформ, міжнародна підтримка є ключовою для успіху змін. Робота продемонструвала, що інформаційні кампанії можуть стати потужним інструментом у просуванні реформ, подоланні викликів дезінформації та зміцненні довіри до України.

У процесі дослідження було виявлено, що міжнародна підтримка є багатовимірним явищем, яке залежить від багатьох факторів, таких як економічна ситуація, політична стабільність, довіра до реформ та ефективність комунікаційної політики. У першому розділі роботи було проаналізовано основні теоретичні підходи до вивчення міжнародної підтримки. Зокрема, реалізм і неореалізм дозволяють зрозуміти геополітичні інтереси держав, які впливають на їхні рішення щодо підтримки України, тоді як лібералізм та неоліберальний інституціоналізм акцентують увагу на значенні міжнародного співробітництва та інституцій. Конструктивізм і теорія залежності, своєю чергою, наголошують на важливості сприйняття, ідей, цінностей та історичного контексту. Аналіз цих підходів дав змогу побачити, що для України найбільш релевантними є поєднання неоліберального інституціоналізму, що орієнтується на міжнародні інститути, та конструктивізму, який наголошує на формуванні позитивного міжнародного іміджу.

У другому розділі роботи було розглянуто міжнародні комунікаційні кампанії, їхній досвід та ключові особливості. Аналіз літератури та практичних прикладів дозволив встановити, що успішні кампанії ґрунтуються на чітко визначених цілях, адаптації меседжів до аудиторії, ефективному

використанні каналів комунікації та інтеграції інноваційних підходів. Зокрема, було підкреслено важливість візуального контенту, історій успіху та використання сучасних цифрових технологій, таких як соціальні мережі та онлайн-платформи. Вивчення успішних міжнародних практик допомогло сформулювати рекомендації, які можуть бути застосовані до інформаційних кампаній України.

У рамках аналітичного огляду було виявлено низку викликів, з якими стикається Україна. Дезінформація, яку активно поширює Росія, є одним із найсерйозніших бар'єрів, що заважають формуванню позитивного іміджу країни. Крім того, було виявлено проблеми недостатньої координації між урядовими структурами, брак ресурсів і обмежена увага до окремих регіонів світу, таких як Азія, Африка та Латинська Америка. Попередні комунікаційні кампанії мали як успіхи, так і недоліки, серед яких виділяються обмежене охоплення аудиторії та недостатній моніторинг результатів.

На основі проведеного аналізу у третьому розділі було розроблено стратегію інформаційної кампанії, яка відповідає сучасним міжнародним викликам та потребам України. Стратегія включає чітке визначення цілей, серед яких короткострокові завдання, як-от підвищення обізнаності про реформи, середньострокові – зміцнення довіри до України, та довгострокові – залучення міжнародних інвестицій і покращення іміджу держави. Основними елементами стратегії стали розробка адаптованих меседжів, вибір ефективних каналів комунікації, таких як традиційні медіа, соціальні мережі, культурна дипломатія, а також проведення міжнародних заходів.

Реалізація кампанії передбачає три етапи: підготовчий, основний та етап оцінки ефективності. На підготовчому етапі важливу роль відіграє аналіз цільової аудиторії, адаптація меседжів і планування ресурсів. Основний етап включає впровадження заходів, таких як запуск інформаційних матеріалів, організація конференцій та міжнародних форумів. Етап оцінки ефективності базується на аналізі ключових показників, таких як охоплення аудиторії, зміна ставлення до України та зростання міжнародної підтримки.

У роботі також було наголошено на важливості управління ризиками, зокрема протидії дезінформації, забезпеченні прозорості та гнучкості стратегії. Для цього було запропоновано низку превентивних і коригувальних заходів, які допоможуть зменшити вплив негативних чинників.

Практична значущість роботи полягає у тому, що результати дослідження можуть бути використані для планування та реалізації конкретних інформаційних кампаній, спрямованих на підтримку реформ в Україні. Вони також можуть бути корисними для урядових структур, міжнародних організацій, громадянського суспільства та експертів у галузі стратегічних комунікацій.

Таким чином, магістерська робота демонструє, що ефективна інформаційна кампанія є важливим інструментом для забезпечення міжнародної підтримки реформ в Україні. Вона базується на комплексному підході, який включає аналіз аудиторії, чітке планування, використання сучасних технологій і адаптацію до викликів глобального середовища. Запропонована стратегія сприяє формуванню довіри до України, залученню нових партнерів і підвищенню її ролі у міжнародній спільноті. Ця робота створює платформу для подальших досліджень у сфері публічної дипломатії та інформаційних кампаній.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Transparency International. Global Corruption Report. URL: <https://www.transparency.org>.
2. Kaufmann, D., Kraay, A. Governance Indicators: Where Are We, Where Should We Be Going? URL: <https://info.worldbank.org/governance>.
3. Popova, M. Politicized Justice in Emerging Democracies: A Study of Courts in Russia and Ukraine. URL: <https://www.cambridge.org>.
4. OECD. Territorial Reviews: Ukraine 2021. URL: <https://www.oecd.org>.
5. Wolczuk, K. Ukraine's Decentralization: Challenges and Opportunities. URL: <https://www.chathamhouse.org>.
6. Aslund, A. Ukraine: What Went Wrong and How to Fix It. URL: <https://www.piie.com>.
7. IMF. Ukraine Country Report. URL: <https://www.imf.org>.
8. Balmaceda, M. Energy Dependency, Politics and Corruption in the Former Soviet Union. URL: <https://www.routledge.com>.
9. EU4Energy. Energy Sector Review of Ukraine. URL: <https://eu4energy.eu>.
10. Havrylyshyn, O. Transition Economies: The First Two Decades. URL: <https://www.ceupress.com>.
11. Lekhan, V., Rudyi, V., Shevchenko, M. Health Systems in Transition: Ukraine. URL: <https://www.euro.who.int>.
12. European Commission. Education and Training in Ukraine: Achievements and Challenges. URL: <https://ec.europa.eu>.
13. World Bank. Social Protection and Labor: Ukraine Country Report. URL: <https://www.worldbank.org>.
14. UNICEF. Social Safety Nets in Transition Economies. URL: <https://www.unicef.org>.
15. IMF. Conditionality in Fund-Supported Programs. URL: <https://www.imf.org>.

16. World Bank. Reforming Public Institutions and Strengthening Governance. URL: <https://www.worldbank.org>.
17. Emerson, M., Movchan, V. Deepening EU-Ukrainian Relations: What, Why, and How? URL: <https://www.ceps.eu>.
18. Kulyk, V. Reforming Ukraine: National Identity, Decentralization, and Reforms. URL: <https://www.springer.com>.
19. Wolczuk, K., Dragneva-Lewers, R. Ukraine between the EU and Russia: The Integration Challenge. URL: <https://www.routledge.com>.
20. Anholt, S. Competitive Identity: The New Brand Management for Nations, Cities and Regions. URL: <https://www.palgrave.com>.
21. Верховна Рада України. Закон України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2021–2025 роки». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2327-IX>
22. Кабінет Міністрів України. Постанова «Про затвердження Стратегії реформування державного управління України на 2022–2025 роки». URL: <https://www.kmu.gov.ua>
23. Агенція стратегічних ініціатив. Розвиток комунікаційної політики для формування міжнародного іміджу України. Монографія. Львів: Видавництво «Перспектива», 2023. С. 89–115.
24. Міністерство цифрової трансформації України. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2025 рік. URL: <https://thedigital.gov.ua>
25. Український інститут. Публічна дипломатія як інструмент формування міжнародного іміджу України. URL: <https://ui.org.ua>
26. Програма розвитку ООН в Україні. Дослідження впливу міжнародної допомоги на реформи в Україні. URL: <https://www.ua.undp.org>
27. Центр економічної стратегії. Ефективність міжнародної фінансової підтримки реформ в Україні. URL: <https://ces.org.ua>

28. Інститут демографії та соціальних досліджень НАН України. Соціальний захист населення України в умовах реформ. URL: <https://idss.org.ua>
29. Національний інститут стратегічних досліджень. Стратегічні пріоритети України в умовах глобальних викликів. URL: <https://niss.gov.ua>
30. Український кризовий медіа-центр. Інформаційні кампанії щодо українських реформ. URL: <https://uacrisis.org>
31. Інститут публічного управління та регіонального розвитку. Оцінка децентралізації в Україні. URL: <https://ipurd.org.ua>
32. Інститут глобальних досліджень. Зміни в міжнародному іміджі України в умовах глобальних викликів. Збірник аналітичних матеріалів. Харків: Видавництво «Науковий поступ», 2023. С. 112–130.
33. Національна служба здоров'я України. Звіт про результати медичної реформи в Україні. URL: <https://nszu.gov.ua>
34. Міністерство фінансів України. Аналітичний звіт про використання міжнародної фінансової допомоги. URL: <https://mof.gov.ua> Європейська правда. Українська реформа децентралізації: аналіз ключових досягнень. URL: <https://www.eurointegration.com.ua>
35. Верховна Рада України. Закон України «Про енергетичну ефективність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1818-IX>.
36. Міністерство енергетики України. Стратегія енергетичної безпеки України до 2030 року. URL: <https://mev.gov.ua>.
37. Центр міжнародних комунікацій. Підтримка міжнародних комунікаційних кампаній в Україні: аналіз ефективності. Київ: Видавництво «Комунікаційні стратегії», 2022. С. 56–78.
38. Національне агентство України з питань державної служби. Оцінка ефективності державного управління в Україні. URL: <https://nads.gov.ua>.
39. Український фонд соціальних інвестицій. Інвестиції в інфраструктуру громад: ключові проєкти. URL: <https://usif.ua>.

40. Державна служба статистики України. Демографічна ситуація в Україні: аналітичний звіт. URL: <https://ukrstat.gov.ua>.
41. Національний банк України. Фінансова стабільність у 2023 році: виклики та перспективи. URL: <https://bank.gov.ua>.
42. Центр аналізу публічних фінансів та управління. Аналіз витрат на реформу децентралізації в Україні. URL: <https://publicfinance.com.ua>.
43. Інститут економіки та прогнозування НАН України. Соціально-економічний розвиток України в умовах реформ. URL: <https://ief.org.ua>.
44. Інститут громадянського суспільства. Розвиток громадянського суспільства в Україні: виклики та перспективи. URL: <https://www.csi.org.ua>.
45. Інститут міжнародних досліджень. Аналіз міжнародного іміджу України: досягнення та виклики. Збірник наукових статей. Київ: Міжнародна аналітика, 2023. С. 89–102.

ДОДАТКИ

Додаток А

Підтримка міжнародних комунікаційних кампаній в Україні

Джерело [37]

Зміни в міжнародному іміджі України

Джерело [32]

Ефективність каналів комунікації (у балах від 0 до 10)

[Джерело 23]

